

ปี

สภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ

ใส่ใจประชาชน นำพาสู่การปฏิรูปประเทศ

การแถลงผลงาน ๕ ปี สภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961208713

95344

(ศก

๒๘

1.2

๒๕๖1

๙.1

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๔ ปี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ใส่ใจประชา นำพาสู่การปฏิรูปประเทศ

อภิชนทนาการ

สิ่งพิมพ์รัฐบาล'

การแถลงผลงาน ๔ ปี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑
ณ ห้องประชุมรัฐสภา อาคารรัฐสภา ๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

วาทกรรม

สนช. ได้มุ่งปฏิบัติหน้าที่
ในการออกกฎหมายด้วยความละเอียดรอบคอบ
เพื่อเดินหน้าสู่การปฏิรูปประเทศ
โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ
และพี่น้องประชาชนเป็นสำคัญ

(ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย)
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง

วาทกรรม

สร้างกฎหมาย เพื่อปวงชน สร้างสังคม เพื่อลูกหลาน

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง

รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายพีระศักดิ์ พอจิต
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง

วาทกรรม

รับฟังปัญหา นำพาแก้ไข ห่วงใยประชา มีจิตอาสาเพื่อสังคม

นายพีระศักดิ์ พอจิต
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง

สารบัญ

กำหนดการ	๙
คำกล่าวต้อนรับ โดย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๑๑
คำกล่าวแถลงผลงาน โดย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง	๑๒
บทนำ	๑๕
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๑๙
• ความเป็นมาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๒๐
• หน้าที่และอำนาจของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐	๒๑
ส่วนที่ ๑ สรุปผลการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๗ – พ.ศ. ๒๕๖๑)	๒๕
ส่วนที่ ๒ ผลงานเด่นของคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะกรรมการวิสามัญการพิทักษ์และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	๓๕
• ด้านนิติบัญญัติ	๓๗
• ด้านการดูแลประชาชนในฐานะที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่แทน ส.ส./ส.ว.	๖๓
• ด้านต่างประเทศ	๗๙
• ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	๘๕
ภาคผนวก คณะกรรมการประชาสัมพันธ์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	

กำหนดการ

แถลงผลงาน ๔ ปี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ณ ห้องประชุมรัฐสภา ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑

- เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา - ลงทะเบียนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสื่อมวลชน
- เวลา ๑๓.๒๐ นาฬิกา - ผู้เข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกัน ณ ห้องประชุมรัฐสภา ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑
- เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา - กดออกให้สัญญาณเรียกประชุม
- ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง เข้าประจำที่นั่งบนบัลลังก์
  - ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวเชิญ ประธานคณะกรรมการธิการสามัญ ประจำสภา และประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญการพิทักษ์และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ เข้าประจำที่นั่งคณะกรรมการ
  - ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวต้อนรับ
  - รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง แถลงผลงานภาพรวมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา - เปิด VTR ความเป็นมาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- เริ่มแถลงผลงานใน ๔ ด้าน ตามลำดับ
    ๑. เปิด VTR/ตอบข้อซักถามผลงานด้านนิติบัญญัติ
    ๒. เปิด VTR/ตอบข้อซักถามผลงานด้านการดูแลประชาชนในฐานะที่ สนช.ทำหน้าที่แทน สส./สว.
    ๓. เปิด VTR/ตอบข้อซักถามผลงานด้านการต่างประเทศ
    ๔. เปิด VTR/ตอบข้อซักถามผลงานด้านการส่งเสริมและการเผยแพร่ ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
  - ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวขอบคุณและกล่าวปิด
- เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา - กดออกให้สัญญาณปิดการประชุม
- เวลา ๑๖.๔๐ นาฬิกา - ประธาน รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประธานคณะกรรมการ ทุกคณะ แถลงข่าวต่อสื่อมวลชน ณ บริเวณหน้าห้องประชุมรัฐสภา ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑
- (เวลาเดียวกัน) ผู้เข้าร่วมงานเยี่ยมชมนิทรรศการ ณ บริเวณห้องโถง ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๑

หมายเหตุ : ๑. กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

๒. ถ่ายทอดสดผ่านทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT)/สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ช่อง ๑๐/สถานีโทรทัศน์ TNN 2/สถานีโทรทัศน์ออนไลน์ IPTV1/เฟซบุ๊ก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำกล่าวต้อนรับ
แถลงผลงาน ๔ ปี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ของ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา
ณ ห้องประชุมรัฐสภา อาคารรัฐสภา ๑

- เรียน
- รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง
  - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
  - คณะกรรมการประชาสัมพันธ์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
  - ผู้นำนักประชาธิปไตย
  - สื่อมวลชนและผู้มีเกียรติทุกท่าน

กระผมรู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่มีโอกาสต้อนรับผู้นำนักประชาธิปไตย สื่อมวลชน และผู้มีเกียรติทุกท่าน ในการแถลงผลงาน ๔ ปี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ รัฐสภา ในวันที่

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นสภาที่ทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน โดยมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในด้านนิติบัญญัติเกี่ยวกับการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยผ่านกลไกการทำงานของคณะกรรมการสิทธิการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวมทั้งหน้าที่สำคัญอื่น ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดและหลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ยังคงต้องทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง ทำให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นในการพิจารณากฎหมายที่ต้องตราขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อเดินหน้าตามโรดแมปของรัฐบาล และมุ่งสู่การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขต่อไป นอกจากนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย ในการลงพื้นที่รับฟังปัญหาของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ผ่านโครงการสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติอีกด้วย

ในช่วง ๔ ปี ที่ผ่านมา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณากฎหมายสำคัญ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนและประเทศชาติหลายฉบับ ซึ่งในการแถลงผลงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในครั้งนี้ ได้รวบรวมผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ และสรุปออกเป็น ๔ ด้านหลัก ๆ ประกอบด้วย ๑) ผลงานด้านนิติบัญญัติ ๒) ผลงานด้านการดูแลประชาชน ๓) ผลงานด้านต่างประเทศ และ ๔) ผลงานด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย ซึ่งในส่วนรายละเอียดของทั้ง ๔ ด้าน นั้น ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง และประธานคณะกรรมการอิสระต่าง ๆ จะได้นำเสนอในลำดับต่อไป นอกจากนี้ ได้มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานของคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ ห้องโถง ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๑ ด้วย

ในการนี้ กระผมในนามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอต้อนรับผู้มีเกียรติทุกท่านเข้าสู่การแถลงผลงาน ๔ ปี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยความยินดียิ่ง

ขอขอบคุณครับ

คำกล่าวแถลงผลงาน
ของนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง
เนื่องในโอกาสครบรอบ ๔ ปี การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พี่น้องประชาชนชาวไทย

ตลอดจนพี่น้องสื่อมวลชน และพี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้าน

ที่ติดตามชมทางโทรทัศน์ที่รักทุกท่านครับ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บพเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๓ วรรคแรก บัญญัติให้ “ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามาตรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป และให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ตามลำดับ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ...”

นับตั้งแต่การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งแรกเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องตลอดมา โดยไม่มีการปิดสมัยประชุม จนบัดนี้เป็นเวลา ๔ ปีเศษ ตลอดระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างครบถ้วน ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญทุกประการ โดยรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ “สภานิติบัญญัติแห่งชาติ” มีบทบาทหน้าที่และอำนาจที่สำคัญในการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และในฐานะที่เป็นองค์กรด้านนิติบัญญัติ ได้มีการตั้งคณะกรรมการการ คณะอนุกรรมการ คณะกรรมการ และคณะทำงานต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยสามารถสรุปผลการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านนิติบัญญัติ ด้านการต่างประเทศ ด้านการดูแลแก้ไขปัญหาของประชาชน และด้านการเผยแพร่ประชาธิปไตย

ด้านนิติบัญญัติ ที่ผ่านมา มีกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ **จำนวนทั้งสิ้น ๓๔๗ ฉบับ** ประกอบด้วย

๑. ร่างกฎหมายที่ให้ความเห็นชอบเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว **จำนวน ๓๑๕ ฉบับ**
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว **จำนวน ๓๐๖ ฉบับ** รอประกาศในราชกิจจานุเบกษา **จำนวน ๙ ฉบับ**

๒. ร่างกฎหมายที่บรรจุอยู่ในระเบียบวาระที่หนึ่ง **จำนวน ๖ ฉบับ**

๓. ร่างกฎหมายที่บรรจุอยู่ในระเบียบวาระที่สอง **จำนวน ๒๖ ฉบับ**

ทั้งนี้ ในการพิจารณากฎหมายแต่ละฉบับ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม ที่ผ่านมาสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกฎหมายที่สำคัญและเพื่อแก้ไขปัญหาให้แก่สังคมและประชาชน อาทิ พระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๗, พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘, พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘, พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙, พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครกในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙, พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙, พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐, พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐, พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้น

ด้านการต่างประเทศ บทบาทหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในด้านการต่างประเทศมีความโดดเด่นและสำคัญไม่น้อยไปกว่าบทบาทในด้านอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับสถานการณ์ของประเทศ และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองของไทยในเวทีระหว่างประเทศ การรับรองบุคคลสำคัญจากต่างประเทศ การเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างประเทศ โดยส่งผู้แทนรัฐสภาเข้าร่วมในการประชุมกับองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ การเดินทางไปเยือนและพบปะหารือระดับทวิภาคีกับผู้นำและบุคคลสำคัญของต่างประเทศ รวมถึงการทำหน้าที่ในฐานะกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาไทยกับสมาชิกรัฐสภาต่างประเทศ

ด้านการดูแลและแก้ไขปัญหาของประชาชน ในการทำหน้าที่แก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนผ่านโครงการสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพบประชาชน ซึ่งมีเรื่องร้องเรียนผ่านโครงการสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพบประชาชน จำนวน ๑๐,๕๒๓ เรื่อง ประกอบด้วย ปัญหาที่ดิน ปัญหาแหล่งน้ำ ปัญหาด้านการเกษตร ปัญหาการคมนาคม ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และปัญหาด้านสังคมและอื่น ๆ และสามารถประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจนเป็นที่น่าพอใจ เรื่องการปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีเรื่องร้องเรียนเข้ามายังคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๙๔๘ เรื่อง และคณะกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จกว่า ๘๓๒ เรื่อง อยู่ในระหว่างพิจารณา ๑๑๖ เรื่อง

ด้านการเผยแพร่ประชาธิปไตย สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้ประชาชนได้เข้าใจอย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่การเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรมและเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง จากแนวคิดดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้ดำเนินโครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปขึ้น จำนวน ๒ โครงการ ได้แก่ โครงการพัฒนาผู้นำนักประชาธิปไตยสำหรับเยาวชนด้วยกระบวนการลูกเสือ โดยอบรมให้กับเยาวชนทั่วประเทศ และโครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ท้องถิ่นหลักสูตร “กระบวนการเสริมสร้างผู้นำนักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” ให้แก่ประชาชนทั่วไปทั่วประเทศเช่นกัน

ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครอง ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยปฏิรูปการเมืองของประเทศเปลี่ยนผ่านไปสู่การเมืองที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการตั้งกระทู้ถามคณะรัฐมนตรี เพื่อตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล จำนวน ๘๗ กระทู้ อาทิ กระทู้ถามเรื่อง การขอพักชำระหนี้ของเกษตรกร กระทู้ถามเรื่อง มาตรการเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาขยะพิษ และยังมีภารกิจที่เชื่อมโยงกับการจัดทำรัฐธรรมนูญโดยตรง โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ตั้งคณะกรรมการสามัญพิจารณาศึกษา เสนอแนะ และรวบรวมความเห็นเพื่อการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการเสนอความเห็นที่เป็นประโยชน์ไปยังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ อันนำไปสู่การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมถึงการศึกษา รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งบัดนี้ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญครบทั้ง ๑๐ ฉบับแล้ว

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่าน ที่ได้ช่วยกันปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะอุตสาหะ จนเกิดผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน ขอขอบคุณพี่น้องสื่อมวลชนที่เป็นสื่อกลางประชาสัมพันธ์ผลงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วยดีเสมอมา ขอยืนยันว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น เข้มแข็ง โดยยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การทำหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตลอด ๔ ปีที่ผ่านมา โดยไม่มีการปิดสมัยประชุม จะสะท้อนให้เห็นถึงความทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่พร้อมขับเคลื่อนนำพาประเทศให้เดินหน้าตามแนวทางการปฏิรูป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน ดังคำขวัญที่ว่า “ใส่ใจประชา นำพาสู่การปฏิรูปประเทศ”

ขอบคุณครับ

บทนำ

บทนำ

“สภานิติบัญญัติแห่งชาติ” หรือ “สนช.” เป็นองค์กรด้านนิติบัญญัติทำหน้าที่ในการตรากฎหมายของประเทศ เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งบัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่แทนสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บทเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๓ ได้บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป

นับตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่ได้มีรัฐพิธีเปิดประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม พระราชวังดุสิต ก่อนมีการประชุมสภานิติบัญญัติเป็นครั้งแรก ในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ปฏิญาณตนก่อนปฏิบัติหน้าที่ พร้อมกับเลือกประธานและรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตลอดระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีบทบาทหน้าที่และอำนาจที่สำคัญในการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ รวมถึงหน้าที่ในด้านอื่น ๆ ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ในฐานะที่เป็นองค์กรด้านนิติบัญญัติ โดยได้มีการตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการ และคณะทำงานต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยสามารถสรุปผลการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่

การทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ ที่ผ่านมาสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบกฎหมายที่สำคัญ อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ และพระราชกำหนด โดยเฉพาะการพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน ๔ ฉบับ โดยทั้ง ๔ ฉบับ เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ทั้งสิ้น และการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช .... รวมถึงการเสนอประเด็นคำถามเพิ่มเติม เพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศได้ร่วมกันออกเสียงประชามติพร้อมกับร่างรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งนำไปสู่การประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นกฎหมายสูงสุด และภายหลังที่รัฐธรรมนูญฯ ประกาศบังคับใช้แล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องเร่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีกจำนวน ๑๐ ฉบับ ซึ่งจะนำไปสู่การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขต่อไป

นอกจากนี้ ยังมีการพิจารณากฎหมายอื่นที่สำคัญเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน สร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นแก่สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตรากฎหมายที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน เช่น พระราชบัญญัติทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีความมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และพระราชบัญญัติการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการตั้งครุภักดิ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้น

การทำหน้าที่ดูแลประชาชนในฐานะที่ทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เป็นที่ทราบดีว่าการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น ได้กำหนดให้ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติมีการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน โดยฝ่ายนิติบัญญัติจะทำหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินงานของรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลใช้อำนาจบริหารไปในทิศทางที่ถูกต้องและบังเกิดผลดีต่อประเทศชาติ ที่ผ่านมาสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ทำหน้าที่ในการถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารได้อย่างครบถ้วน อาทิ การตั้งกระทู้ถามทั่วไปมีมากถึง ๘๖ เรื่อง ยุติตั้งคณะกรรมการจำนวน ๒๖ เรื่อง การแต่งตั้ง ให้ความเห็นชอบ ให้คำแนะนำ หรือการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตามที่

รัฐธรรมนูญกำหนด การรับทราบหรือให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา และการรับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ปฏิบัติหน้าที่ อันตรงเกียรตินี้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด โดยได้เรียกประชุมสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นกรณีพิเศษ เพื่อรับทราบประกาศสำนักพระราชวัง เรื่อง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐได้สวรรคต ที่ประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ดำเนินการตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๒ วรรค ๒ บัญญัติเรื่องการสืบราชสันตติวงศ์ว่าในกรณีที่ราชบัลลังก์หากว่างลง และกรณีที่ พระมหากษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งพระราชทายาทไว้ตามกฎหมายแต่โดยปราศจากการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ แล้ว ให้คณะรัฐมนตรีแจ้งให้ประธานรัฐสภาทราบและให้ประธานรัฐสภาเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อรับทราบ และให้ประธานรัฐสภาอัญเชิญองค์พระราชทายาทขึ้นทรงราชย์เป็นพระมหากษัตริย์สืบไป แล้วให้ประธานรัฐสภา ประกาศให้ประชาชนทราบ

นอกจากนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้ทำหน้าที่ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย เพื่อแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้ริเริ่มจัดโครงการ “สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พบประชาชน” ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยลงพื้นที่แต่ละจังหวัด เพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้อง ประชาชน เผยแพร่บทบาท หน้าที่และอำนาจของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน ของรัฐบาลที่ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวมถึงเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมกับการ ดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อันจะนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจ และความร่วมมือในการ ดำเนินงานตามสโลแกนที่ว่า “สะท้อนปัญหา นำพาแก้ไข ห่วงใยประชา” โดยตลอดระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศครบทั้ง ๗๗ จังหวัด เรียบร้อยแล้ว และยังมีโครงการอื่น ๆ อีกหลายโครงการที่สะท้อนให้เห็นถึงความทุ่มเทของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชนอย่างแท้จริง

การทำหน้าที่ด้านการต่างประเทศ บทบาทหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในด้านการต่างประเทศ มีความโดดเด่นและสำคัญไม่น้อยไปกว่าบทบาทในด้านอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ และการนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับสถานการณ์ระหว่าง ประเทศ และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองของไทยในเวทีระหว่าง ประเทศที่สำคัญ อาทิ การรับรองบุคคลสำคัญชาวต่างประเทศ การเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างประเทศ โดยส่งผู้แทนรัฐสภาเข้าร่วมในการประชุมกับองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ การเดินทางไปเยือนและพบปะ ทหารีระดับทวิภาคีกับผู้นำและบุคคลสำคัญของต่างประเทศ รวมถึงการทำหน้าที่ในฐานะกลุ่มมิตรภาพ สมาชิกรัฐสภาไทยกับสมาชิกรัฐสภาต่างประเทศ

การทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกจากการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ยังให้ความสำคัญการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผ่านโครงการต่าง ๆ อาทิ “โครงการพัฒนาผู้นำนักประชาธิปไตยสำหรับ เยาวชนด้วยกระบวนการลูกเสือ” และ “โครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ท้องถิ่น หลักสูตร “กระบวนการ เสริมสร้างผู้นำนักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” โดยโครงการดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ แก่ผู้นำท้องถิ่น ครู เยาวชน และประชาชนทั่วไปให้มีภาวะความเป็นผู้นำ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมที่พึงาม ประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีงามของสังคมพร้อมที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูปและการพัฒนาประเทศเป็นไปตาม เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและเพื่อธำรงไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ให้มีความมั่นคง และยั่งยืนสืบไป

ในช่วงระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา ภารกิจที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติรับผิดชอบในแต่ละด้านต่างเป็นที่ประจักษ์แก่สังคมแล้วว่า “สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจอย่างครบถ้วนสมบูรณ์” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นทุ่มเทร่างกาย แรงใจในการปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมขับเคลื่อนนำพาประเทศให้เดินหน้าตามแนวทางการปฏิรูปเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติ ดังคำขวัญที่ว่า “ใส่ใจประชา นำพาสู่การปฏิรูปประเทศ”

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

- ความเป็นมาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- หน้าที่และอำนาจของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

ความเป็นมาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยประกาศให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ พระมหากษัตริย์ และได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้บัญญัติให้มี “สภานิติบัญญัติแห่งชาติ” ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่เกิน ๒๕๐ คนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติถวายคำแนะนำจากผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดและมีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี โดยจะต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถ และความหลากหลายของบุคคลจากกลุ่มต่าง ๆ ในภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสังคม ภาควิชาการ ภาควิชาชีพ และภาคอื่นที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา และได้เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา

ต่อมา เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกาศใช้บังคับโดยบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป...” ดังนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงมีหน้าที่และอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญต่อไป

หน้าที่และอำนาจของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บทเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามาตร้ารัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภาสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป...” ดังนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงมีหน้าที่และอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

๑. หน้าที่และอำนาจด้านนิติบัญญัติ

๑.๑) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับ ในกรณีที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใด ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นตามที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเสนอ

สำหรับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น มีจำนวน ๑๐ ฉบับ ดังนี้

- (๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา
- (๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
- (๖) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมือง

- (๗) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน
- (๘) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (๙) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๑๐) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑.๒) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติภายในระยะเวลาที่บัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ

๑.๑ กฎหมายเพื่อการจัดตั้งกองทุนในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ตามมาตรา ๕๔ วรรคหก โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา

๑.๓ การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับหน้าที่ อำนาจ และภารกิจของตำรวจ และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๒๕๘ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม (๔) โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๐

๑.๔ กฎหมายตามมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา โดยให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายให้แล้วเสร็จและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๑

(๒) ร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ

๒.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ และเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๔

๒.๒ กฎหมายเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง โดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการจัดให้มีกฎหมายนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕

๒.๓ กฎหมายตามมาตรา ๑๙๖ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๔๘ วรรคสาม (กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และองค์กรอัยการ) โดยให้คณะรัฐมนตรีเสนอกฎหมายดังกล่าวนี้ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายใน ๑ ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๗

๒.๔ กฎหมายตามมาตรา ๕๘ (กฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม) มาตรา ๖๒ (กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ) และมาตรา ๖๓ (กฎหมายเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ) โดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ดำเนินการให้จัดทำร่างกฎหมายดังกล่าวให้แล้วเสร็จและเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายใน ๒๔๐ วัน นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๘

๑.๓) การอนุมัติพระราชกำหนด

สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนด ดังนี้

(๑) พระราชกำหนดทั่วไป (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๒)

(๒) พระราชกำหนดเกี่ยวกับภาษีอากรหรือเงินตรา (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔)

๒. หน้าที่และอำนาจด้านการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ดังนี้

๒.๑) การตั้งกระทู้ถาม

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีสิทธิตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ โดยจะถามเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐)

๒.๒) การตั้งคณะกรรมการ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีอำนาจเลือกสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ หรือคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำการ พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ และรายงานให้สภาทราบ ตามระยะเวลาที่สภากำหนด การกระทำการ การสอบสวนข้อเท็จจริง หรือการศึกษา ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของสภา และหน้าที่และอำนาจตามที่ระบุไว้ในการตั้งคณะกรรมการก็ดี ในการดำเนินการของ คณะกรรมการก็ดี ต้องไม่เป็นเรื่องซ้ำซ้อนกัน ในกรณีที่การกระทำการ การสอบสวนข้อเท็จจริง หรือการศึกษาในเรื่องใดมีความเกี่ยวข้องกัน ให้เป็นหน้าที่ของประธานสภาที่จะต้องดำเนินการ ให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกชุดร่วมกันดำเนินการ (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙)

๓. หน้าที่และอำนาจให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีหน้าที่ และอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔)
- (๒) กรรมการการเลือกตั้ง (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๒)
- (๓) ผู้ตรวจการแผ่นดิน (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๘)
- (๔) กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๒)
- (๕) กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๘)
- (๖) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๑)
- (๗) กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๖)

๔. หน้าที่และอำนาจในกรณีที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐสภาประชุมร่วมกัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๕๖ ได้บัญญัติว่า ในกรณีต่อไปนี้ ให้รัฐสภาประชุมร่วมกัน

- (๑) การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตามมาตรา ๑๗
- (๒) การปฏิญาณตนของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๙
- (๓) การรับทราบการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายระเบียบว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช

๒๔๖๗ ตามมาตรา ๒๐

- (๔) การรับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ ตามมาตรา ๒๑
- (๕) การให้ความเห็นชอบในการปิดสมัยประชุม ตามมาตรา ๑๒๑
- (๖) การเปิดประชุมรัฐสภาตามมาตรา ๑๒๒
- (๗) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๑๓๒
- (๘) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติใหม่ ตามมาตรา ๑๔๖
- (๙) การพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติที่ตกไป

ตามมาตรา ๑๔๗

- (๑๐) การเปิดอภิปรายทั่วไป ตามมาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๑๖๕
- (๑๑) การตราข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ตามมาตรา ๑๕๗
- (๑๒) การแถลงนโยบาย ตามมาตรา ๑๖๒
- (๑๓) การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม ตามมาตรา ๑๗๗

- (๑๔) การรับฟังคำชี้แจงและการให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา ตามมาตรา ๑๗๘
- (๑๕) การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๕๖
- (๑๖) กรณีอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(พ.ศ. ๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๑)

ผลการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๑)

การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้บัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา โดยได้เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ต่อมาวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกาศใช้บังคับ โดยบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป...” ดังนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงมีหน้าที่และอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ผลงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีดังต่อไปนี้

๑. ผลงานด้านนิติบัญญัติ

๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๘

(๒) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๙

(๓) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๙

(๔) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๖๐

๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๒ ฉบับ โดยทั้ง ๑๒ ฉบับ ประกาศ ประกาศราชกิจจานุเบกษาเรียบร้อยแล้ว

(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

- (๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐
- (๖) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐
- (๗) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐
- (๘) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑
- (๙) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑
- (๑๐) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
- (๑๑) ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑
- (๑๒) ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑

๓) ร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา ๓๖๗ ฉบับ โดยแบ่งสถานะการพิจารณาได้ ดังนี้

- ร่างพระราชบัญญัติที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งแล้ว ๓๒๑ ฉบับ
  - ร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระที่สอง ๓๐ ฉบับ
  - ร่างพระราชบัญญัติที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ๒๘๖ ฉบับ
- ในการนี้ สามารถจำแนกร่างพระราชบัญญัติได้ ๓ ประเภท ดังนี้
- ร่างพระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จำนวน ๒๘๔ ฉบับ

(๑) สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ สามารถแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ

(๑.๑) ประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้ว จำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ (สื่อลามกเด็ก) (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร กับคณะ รวม ๕๑ คน)
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (นายมรรณพ เดชวิทักษ์ กับคณะ รวม ๓๘ คน เป็นผู้เสนอ)
- พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ (พลตำรวจเอก พิชิต ควรวเดชะคุปต์ กับคณะ รวม ๘๑ คน เป็นผู้เสนอ)
- พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ (พลเรือเอก ศิขัฐวัชร วงษ์สุวรรณ กับคณะ รวม ๒๙ คน เป็นผู้เสนอ)

(๑.๒) อยู่ระหว่างกระบวนการประสานกับรัฐบาล จำนวน ๘ ฉบับ

- ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เขิตบุญเมือง และคณะ) **ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ ได้รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งร่างที่คณะรัฐมนตรี และนายมงคลดี พุกะนัตต์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๖,๐๔๗ คน เป็นผู้เสนอ ไว้พิจารณาด้วยแล้ว

- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราว และการใช้สิทธิฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีอาญา (นายมรรณพ เดชวิทักษ์ และคณะ)

- ร่างพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายเจตน์ ศิริธรรานนท์ และคณะ)

- ร่างพระราชบัญญัติการเทียบตำแหน่งของข้าราชการทหารกับข้าราชการพลเรือน พ.ศ. .... (พลเอก สุนทร ชำคมกุล)

- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบธุรกิจและการเข้าถึงบริการของประชาชนด้วยเทคโนโลยีทางการเงิน พ.ศ. .... (นายวรพล โสคติยานุรักษ์ และคณะ)
- ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ และคณะ)
- ร่างพระราชบัญญัติกีดขวาง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (พลเอก อุดลยเดช อินทะพงษ์ และคณะ)
- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางสุวรรณี สิริเวชชะพันธ์ และคณะ)

๑.๓ คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๕ ฉบับ ** พิจารณาโดยถือเอาร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

- พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ (คณะรัฐมนตรี และคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ (คณะรัฐมนตรี และนายเจตน์ ศิรธรานนท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) **มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน และสตรี
- พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ (คณะรัฐมนตรี และนายมณฑิร บุญตัน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ** มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ หรือคนพิการหรือทุพพลภาพ
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (คณะรัฐมนตรี และคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (คณะรัฐมนตรี และพลเอก อุดลยเดช อินทะพงษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑.๔ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

โดยมีตัวอย่างกฎหมายสำคัญ เช่น

- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗
- แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗ (มาตรการปรับปรุงการจัดเก็บภาษีเงินได้หักเหส่วนสามัญและคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล)
- พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ (การดำเนินคดีแบบกลุ่ม)
- พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘

- พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ (แก้ไขเพิ่มเติมการอุทธรณ์ฎีกา)
- พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติความลับทางการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานวิจัยเศรษฐกิจมหภาคของภูมิภาคอาเซียน +๓ พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙
- พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙
- พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย พ.ศ. ๒๕๕๙
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐

๔. พระราชกำหนด

- อนุมัติพระราชกำหนด จำนวน ๑๔ เรื่อง ได้แก่
- (๑) พระราชกำหนดการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
  - (๒) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘
  - (๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๕๘
  - (๔) พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
  - (๕) พระราชกำหนดยกเว้นและสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๕๘
  - (๖) พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙
  - (๗) พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙
  - (๘) พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐
  - (๙) พระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐
  - (๑๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ พ.ศ. ๒๕๖๑
  - (๑๑) พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
  - (๑๒) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๑๓) พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑

(๑๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. ผลงานด้านการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

๑) ยุติตั้งคณะกรรมการ จำนวน ๒๖ เรื่อง

สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาแล้ว จำนวน ๒๖ เรื่อง

(๑) ตั้งคณะกรรมการสามัญ (จำนวน ๖ เรื่อง)

- ขอให้ที่ประชุมสภาตั้งคณะกรรมการสามัญสรรหาสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสามัญประจำสภา ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๕ (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอยุติตั้งคณะกรรมการสามัญพิจารณาศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอยุติตั้งคณะกรรมการสามัญพิจารณาศึกษาระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอยุติตั้งคณะกรรมการสามัญพิจารณาศึกษาระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยการกำหนดคดี หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอบังคับคดีตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปรับหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนหรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร พ.ศ. ๒๕๖๐ (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอยุติให้ตั้งคณะกรรมการสามัญพิจารณาศึกษาเพื่อยกร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอให้ตั้งคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

(๒) ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๐ เรื่อง

- ขอเสนอยุติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ (พลเอก สกนธ์ สัจจานิตย์ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอยุติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา ติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอให้สภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอยุติให้คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาและปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยผังเมือง (คุณหญิงทรงสุธา ยอดมณี เป็นผู้เสนอ)

แก้ไขข้อยุติเป็น “ขอเสนอยุติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่”

- ขอเสนอยุติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษามาตรการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ที่ตกค้างในประเทศไทย (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอยุติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา ติดตาม และแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ (พลเอก อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา เรื่อง การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

แก้ไขข้อญัตติเป็น “ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน”

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาศึกษามาตรการพิทักษ์และเขตชุมชนสถาบันพระมหากษัตริย์ (พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

แก้ไขข้อญัตติเป็น “ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาศึกษามาตรการพิทักษ์และเขตชุมชนสถาบันพระมหากษัตริย์”

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณามาตรการส่งเสริมพาณิชย์นาวีของประเทศไทย (พลเรือเอก ยุทธนา พิภพลงาม เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการขยะชุมชน (นายชาญวิทย์ วสียงกร เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาการกำหนดอัตราโทษทางอาญาและรูปแบบในการร่างกฎหมาย (พลเรือเอก ศิขัฐวัชร วงษ์สุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

แก้ไขข้อญัตติเป็น “ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาการกำหนดอัตราโทษทางอาญา”

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาการตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการพัฒนาเมือง (คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาระบบอุปถัมภ์ ในระบบราชการไทยให้เป็นรูปธรรม (พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญการพิทักษ์และเขตชุมชนสถาบันพระมหากษัตริย์ (นายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค (พลเรือเอก ศิขัฐวัชร วงษ์สุวรรณ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของคนจนเมือง (นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ พลเอก ไพชยนต์ คำทันเจริญ และพลเอก อุดลยเดช อินทะพงษ์ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญศึกษาและเตรียมความพร้อมกับการพัฒนาเทคโนโลยีการใช้ไฟฟ้าเป็นพลังงานในการขับเคลื่อนยานพาหนะของประเทศไทย (พลอากาศเอก อติศักดิ์ กลั่นเสนาะ เป็นผู้เสนอ)

- ขอเสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม (พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต เป็นผู้เสนอ)

๒) กระตุ้ถาม

กระตุ้ถาม รับมาดำเนินการ จำนวน ๘๖ กระตุ้ แยกเป็นดังนี้

(๑) กระตุ้ถามสด จำนวน – เรื่อง

(๒) กระตุ้ถามทั่วไป จำนวน ๘๖ เรื่อง

- ตอบแล้ว จำนวน ๗๓ กระตุ้

๓) การกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ

(๑) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติมอบหมาย จำนวน ๑๙ ฉบับ

(๒) รายงานการพิจารณาศึกษาเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๘๗ เรื่อง

(๓) การศึกษาดูงานของคณะกรรมการ

- การเดินทางศึกษาดูงานในประเทศ จำนวน ๓๔๗ ครั้ง

- การเดินทางไปประชุมทวิภาคี จำนวน ๓๒ ครั้ง

- การจัดสัมมนา จำนวน ๑๖๙ เรื่อง

- การพิจารณาเรื่องร้องเรียน จำนวน ๙๓๒ เรื่อง

๓. ผลงานด้านการแต่งตั้ง ให้ความเห็นชอบ ให้คำแนะนำหรือการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตามที่ รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนด

๑) การเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์เมธี ครองแก้ว (๒) นายปรีชา ขวลิขิตดำรง (๓) นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ และ (๔) นายปรีชา ขวลิขิตดำรง

๒) การให้ความเห็นชอบผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) พลเอก วิทวัส รชตะนันทน์ (๒) นายบุญญ์ ฐาปนกุลย์

๓) การเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต และ (๒) นายวีรวิทย์ วิวัฒน์วานิช

๔) การให้ความเห็นชอบกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จำนวน ๙ คน ดังนี้

(๑) นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (๒) ศาสตราจารย์อดิ ไทยานันท์ (๓) รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ทวีลิป เครือมา (๔) นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ (๕) พลตำรวจตรี สุเทพ รมยานนท์ (๖) นายพิทยา จินาวัฒน์ (๗) นายปริญญา หอมเอนก (๘) พลโท สมร ศรีทันดร และ (๙) นายวันชัย รุจนวงศ์

๕) การให้ความเห็นชอบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ดังนี้

นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ เป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จำนวน ๕ คน คือ (๑) นายภิญโญ ทองชัย (๒) นายจิระรัตน์ นพวงศ์ ณ อยุธยา (๓) พลตำรวจเอก จรัมพร สุระมณี (๔) พลเอก ชัยรัตน์ ชีระพันธ์ และ (๕) นายอนุสิษฐ คุณากร

๖) การให้ความเห็นชอบอัยการสูงสุด จำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริหาร และ (๒) นายเข้มชัย ชุตินวงศ์

๗) การเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) นายไพรัช วรปาณี และ (๒) พลเอก จิระ โกมุทพงศ์

๘) การให้ความเห็นชอบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ดังนี้

(๑) นางฉัตรสุดา จันทร์ดียิ่ง (๒) นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ (๓) นายวิส ดิงสมิตร (๔) นายสุรเชษฐ์ สถิตนิรามัย (๕) นางอังคณา นีละไพจิตร (๖) นางเตือนใจ ดีเทศน์ และ (๗) นายชาติชาย สุทธิกลม

๙) การให้ความเห็นชอบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และ(๒) นายปัญญา อุดชาชน

๑๐) การให้ความเห็นชอบกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำนวน ๕ คน ดังนี้

(๑) นายวิทยาอาคมพิทักษ์ (๒) นางสาวนา สุวรรณจุฑะ (๓) พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ
(๔) นายสุรศักดิ์ ศิริวิเชียร และ (๕) พลเอก บุญยวัจน์ เครือหงส์

๑๑) การให้ความเห็นชอบตุลาการศาลปกครองสูงสุด ดังนี้

นายปิยะ ปะตังทา ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดและตุลาการศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๑๔ คน คือ (๑) นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์ (๒) นายประสาธ พงษ์สุวรรณ (๓) นางสาวสิริกาญจน์ พานพิทักษ์ (๔) นางกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์ (๕) นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์ (๖) นายอนุวัฒน์ ธาราแสง (๗) นายชูชาติ อัครโรจน์ (๘) นายมานิตย์ วงศ์เสรี (๙) นายไพบุลย์ วรหะไพฑูรย์ (๑๐) นางรดาพรรณ วานิช (๑๑) นายอนุพงศ์ สุขเกษม (๑๒) นายกมล สกลเดชา (๑๓) นายประนัย วนิชชานนท์ และ (๑๔) นายรัฐกิจ มานะทัต

๑๒) การให้ความเห็นชอบกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จำนวน ๖ คน ดังนี้

(๑) นายสุวัฒน์ เทพอารักษ์ (๒) รองศาสตราจารย์สังคีต พิริยะรังสรรค์ (๓) ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต (๔) นายเฉลิมศักดิ์ จันทรมิม (๕) ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี จักรพงษ์ วิวัฒน์วานิช และ (๖) นายสุทธิพล ทวีชัยการ

๑๓) การให้ความเห็นชอบเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) พลตำรวจเอก ชัยยะ ศิริอำพันธ์กุล และ (๒) พลตำรวจตรี รมย์สิทธิ์ วิริยาสร

๑๔) การให้ความเห็นชอบกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน ๗ คน ดังนี้

(๑) นางยุพิน ชลานนท์นิวัฒน์ (๒) นายพิมล ธรรมพิทักษ์พงษ์ (๓) นางสาวจินดา มัทธอนวัฒน์ (๔) พลเอก ชนะทัฬห อันทามระ (๕) นายวีระยุทธ ปั่นน่วม (๖) นายสรรเสริญ พลเจียก และ (๗) ศาสตราจารย์ อรพิน ผลสุวรรณ สบายรูป

๑๕) การให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

นายประจักษ์ บุญยัง

๑๖) การให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง

(๑) นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (๒) ศาสตราจารย์เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (๓) นางชมพรรณ พงษ์เจริญ สุธีรชาติ (๔) รองศาสตราจารย์อิสสรีย์ ทรรษาจรรยาโรจน์ (๕) นายประชา เตรัตน (๖) นายฉัตรไชย จันทรพรายศรี (๗) นายปกรณ์ มหรรณพ (๘) ศาสตราจารย์สันทัต ศิริอนันต์ไพบุลย์ (๙) นายอิทธิพร บุญประคอง (๑๐) นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย (๑๑) นายฉัตรไชย จันทรพรายศรี และ (๑๒) นายปกรณ์ มหรรณพ

๑๗) การให้ความเห็นชอบเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

พันโท กรทิพย์ ตาโรจน์

๔. ผลงานด้านการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง*

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณามีมติถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง รวมทั้งสิ้น ๙ ราย

*การถอดถอนเป็นอำนาจของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๖ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ๑๔ (๑)

๕. ผลงานด้านการรับทราบหรือให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ

๕.๑ การได้รับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีการประชุม ครั้งที่ ๗๖/๒๕๕๙ เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานรัฐสภาได้เรียกประชุมรัฐสภาเพื่อรับทราบเรื่อง การสถาปนาแต่งตั้งพระรัชทายาทไว้แล้วตามกฎหมายเทียบเท่ากับด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๕๖๗

๕.๒ การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา

๑. ตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จำนวน ๓๖ เรื่อง เช่น

- ร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อความร่วมมือด้านภาษีอากรระหว่างประเทศและการดำเนินการตาม FATCA (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- ร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟของประเทศไทยในกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๔๙ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนระหว่างประเทศเพื่อชดเชยความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษน้ำมัน ค.ศ. ๑๙๙๒ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- พิธีสาร ๗ ระบบศุลกากรผ่านแดน และภาคผนวกทางเทคนิค : กฎเกณฑ์และพิธีการว่าด้วยศุลกากรผ่านแดนอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๒. ตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวน ๗ เรื่อง เช่น

- สนธิสัญญามาร์ราเคช เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงงานที่มีการโฆษณาแล้ว สำหรับคนตาบอด คนพิการทางการเห็น หรือคนพิการทางสื่อสิ่งพิมพ์ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- พิธีสารเพื่อแก้ไขภาคผนวก ๓ ของความตกลงความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ไทย - นิวซีแลนด์ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ส่วนที่ ๒

ผลงานเด่นของคณะกรรมการสามัญประจำ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะกรรมการวิสามัญ
การพิทักษ์และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ด้านนิติบัญญัติ

คณะกรรมการการบริการบริหารราชการแผ่นดิน สถาบันบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง “การติดตามผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

นโยบายสำคัญของรัฐบาลทุกสมัยในการให้บริการประชาชนเน้นความสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมาประชาชนยังไม่ได้รับความสะดวกรวดเร็วเท่าที่ควรในการรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะการประกอบกิจการของประชาชน จะต้องขออนุญาตจากส่วนราชการหลายแห่ง อีกทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องบางฉบับไม่ได้กำหนดระยะเวลา เอกสารและหลักฐานที่จำเป็น รวมทั้งขั้นตอนในการพิจารณาไว้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน รัฐบาลปัจจุบันจึงได้ประกาศใช้ พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๒.๑ เพื่อทราบผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ดังกล่าว ให้มีความเหมาะสม สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. สารสำคัญของการศึกษา

ได้ศึกษาติดตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ของหน่วยงานของรัฐ โดยมีประเด็นที่สำคัญประกอบด้วย (๑) การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (๒) การจัดตั้งศูนย์บริการร่วม (๓) การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติงาน (๔) ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยใช้วิธีเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลการตอบแบบสอบถามไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ (๗๖ จังหวัด) และการเดินทางไปศึกษาติดตามผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ในพื้นที่จังหวัดเป้าหมายทุกภาคของประเทศ รวม ๘ จังหวัด

ผลการศึกษาติดตาม พบว่า

ประการแรก การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน พบว่า หน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ในส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำคู่มือ ประมาณ ๑๐,๐๐๐ หน่วยงาน โดยมีคู่มือที่จัดทำและส่งให้สำนักงาน ก.พ.ร. ตรวจสอบรับรอง รวมทั้งสิ้น ๘๗๐,๕๐๙ คู่มือ สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ความไม่ชัดเจนว่าหน่วยงานของรัฐใดบ้างที่จะต้องจัดทำคู่มือ ทำให้มีหน่วยงานที่ต้องจัดทำคู่มือมีจำนวนมาก และปัญหาการตรวจรับรองของสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นไปอย่างล่าช้า มีคู่มือค้างรอการตรวจสอบเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ พบว่า งานบางประเภทยังมีปัญหาโดยประชาชน และภาคธุรกิจเอกชน เห็นว่า ยังมีขั้นตอนและระยะเวลาที่มากเกินไป

ประการที่สอง การจัดตั้งศูนย์บริการร่วม พบว่า ได้มีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม ๒ ลักษณะ คือ ๑) ศูนย์บริการร่วมซึ่งตั้งอยู่ ณ บริเวณศาลากลางจังหวัด ซึ่งมีสถานที่ค่อนข้างคับแคบ และมีการให้บริการจำกัดเพียงบริการพื้นฐานตามแนวทางที่ ก.พ.ร. กำหนด มีผู้ใช้บริการค่อนข้างน้อยเพราะศาลากลางจังหวัดบางแห่งอยู่ห่างไกลชุมชนมาก การติดต่อไม่สะดวกและมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาก ๒) ศูนย์บริการร่วม ณ ห้างสรรพสินค้า ซึ่งอยู่ในย่านเขตเมืองและชุมชน มีผู้ใช้บริการวันละจำนวนมาก โดยมีทั้งบริการหลัก และบริการอื่น ๆ ที่จำเป็นและเป็นที่ต้องการของประชาชน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่จะต้องได้รับการแก้ไข คือ (๑) ด้านค่าใช้จ่าย

ซึ่งหน่วยงานที่ไปให้บริการจะต้องมีภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่ไปปฏิบัติงาน (๒) ด้านบริการ พบว่าการจัดบริการมีความหลากหลายมาก แต่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน (๓) ด้านการบริหารจัดการ ยังไม่มีการวางระบบการดูแลให้การปฏิบัติของหน่วยงานต่าง ๆ ในศูนย์บริการร่วมมีความเกี่ยวเนื่องกัน และ (๔) ด้านบุคลากร ยังมีปัญหาในการจัดบุคลากรที่มีทักษะการให้บริการไปปฏิบัติงานที่ศูนย์ อีกทั้งเจ้าหน้าที่บางส่วนยังมีทัศนคติว่าการจัดให้บริการนอกสถานที่ราชการ ณ ห้างสรรพสินค้า เป็นภาระแก่หน่วยงานทั้งในเรื่องงบประมาณและบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

ประการที่สาม การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติงาน พบว่าประชาชนและเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ อย่างถ่องแท้

ประการที่สี่ การบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ พบว่ามีปัญหาในการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัด เนื่องจากไม่มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่ประสานงานที่ชัดเจน

๔. ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอนะ

คณะกรรมการการบริการราชการแผ่นดิน ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๔.๑ การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน สำนักงาน ก.พ.ร. ควรทบทวนว่ามีจำนวนมากเกินไปและมีความจำเป็นหรือไม่ รวมทั้งควรจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐที่จะต้องจัดทำคู่มือฯ ให้ชัดเจน สำหรับการตรวจสอบรับรองคู่มือของหน่วยงานต่าง ๆ ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และสร้างเครือข่ายให้หน่วยงานเป็นผู้ตรวจรับรองแทน ส่วนงานบางประเภทที่ยังมีขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาการศึกษาลดระยะเวลาให้รวดเร็วยิ่งขึ้น พร้อมทั้งกำกับดูแลและติดตามเร่งรัดให้หน่วยงานต่าง ๆ ปรับปรุงกระบวนการงานให้เกิดผลดีแก่ประชาชนผู้รับบริการยิ่งขึ้น

๔.๒ การจัดตั้งศูนย์บริการร่วม ควรกำหนดสถานที่ตั้งให้สอดคล้องกับลักษณะการให้บริการ ประชาชนไปใช้บริการได้สะดวก และควรให้ความสำคัญกับศูนย์บริการร่วม ณ แหล่งชุมชนมากกว่าศาลากลางจังหวัด นอกจากนี้ จังหวัดอาจจัดให้บริการในลักษณะตู้บริการ (KIOSK) และหน่วยเคลื่อนที่ (Mobile) ก็ได้ รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายให้จังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติและประชาชน สำนักงาน ก.พ.ร. และจังหวัด ควรเพิ่มความเข้มข้นในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนให้กว้างขวางและต่อเนื่อง สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้น ควรเน้นย้ำให้เข้าใจถึงภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ ให้ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการรับบริการ

๔.๔ การบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ เห็นควรให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มอบหมายให้สำนักงานจังหวัด เป็นหน่วยประสานงานกลางในจังหวัด และสำนักงาน ก.พ.ร. ควรทำการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ มีการปรับปรุงแก้ไขให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีมติเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และส่งรายงานข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานหลักรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีผลการพิจารณาดังนี้

๑) หน่วยงานต่าง ๆ ควรจัดทำ และปรับคู่มือสำหรับประชาชนให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ สำหรับกระบวนการที่จะต้องเชื่อมโยงข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุญาตจากหน่วยงานอื่น ควรกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒) การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติงาน ควรประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของกฎหมายโดยนำเสนอประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ รวมทั้งเพิ่มช่องทางให้ข้อมูล และให้กรมประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

๓) การบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ เห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยติดตามการดำเนินงานในระดับพื้นที่ และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดติดตามผลการปฏิบัติตามคู่มือสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่นโดยวางระบบการติดตามร่วมกัน พร้อมทั้งนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานดังกล่าว

**คณะกรรมการการกฏหมาย กระบวนการยุติธรรม
และกิจการตำรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**
พิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการจัดการสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรมไทย

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

กระบวนการยุติธรรมเป็นกระบวนการทำงานที่มีการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ นับตั้งแต่การดำเนินงานก่อนพิจารณาคดี ระหว่างพิจารณาคดี และหลังพิจารณาคดี ทั้งนี้ การดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมต้องอาศัยข้อมูลและสารสนเทศในการขับเคลื่อนเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนดไว้ การนำสารสนเทศมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลเพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน จึงนับเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นยิ่งในปัจจุบัน รวมทั้งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานช่วยผลักดันให้การปฏิบัติภารกิจของหน่วยงาน โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology) สามารถช่วยในด้านการจัดเก็บ ประมวลผล สืบค้น และรับส่งข้อมูลสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรมในแต่ละส่วน ซึ่งการศึกษาเพื่อหาแนวทางการจัดการสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรมไทยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการสนับสนุนและเอื้ออำนวยให้การขับเคลื่อนกลไกการทำงานของกระบวนการยุติธรรมโดยระบบสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการจัดการสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรมของไทยในปัจจุบัน
- ๒) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรมของไทยที่เหมาะสม

๓.สาระสำคัญของการศึกษา

จากการพิจารณาศึกษาพบว่า

๓.๑ การจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม พบว่า แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้มีแนวทางการจัดเก็บข้อมูลใน ๒ รูปแบบคือ

๑) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานเป็นการเฉพาะ โดยพบว่าบางหน่วยงานมีการจัดทำและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานที่หน่วยงานรับผิดชอบ

๒) มีระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ไม่ได้จัดทำเป็นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานเป็นการเฉพาะ แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีแนวทางการจัดการสารสนเทศของหน่วยงานแตกต่างกันไปตามนโยบาย แผนงาน ความพร้อม และเงื่อนไขของแต่ละหน่วยงาน

๓.๒ การเชื่อมโยง ส่งต่อ และใช้ประโยชน์ข้อมูลระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ปัจจุบันหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการเชื่อมโยง ส่งต่อ และใช้ประโยชน์ข้อมูลระหว่างกัน เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานตนเอง ซึ่งพบว่ายังมีปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการ เช่น ข้อจำกัดจากการจัดการสารสนเทศของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ข้อจำกัดด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และข้อจำกัดในด้านกฎหมาย เป็นต้น

๓.๓ ความคาดหวังรูปแบบหรือแนวทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

๑) ทุกหน่วยในกระบวนการยุติธรรมมีระบบสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้อย่างเป็นระบบ และมีการส่งต่อข้อมูลระหว่างกันจากหน่วยงานหนึ่งไปสู่อีกหน่วยงานหนึ่งอย่างเป็นระบบ โดยหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรมีการทำข้อตกลงร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงระหว่าง

หน่วยงาน อาทิ การใช้ API (Application Programming Interface) ที่มีการยืนยันตัวตนที่ถูกต้องสำหรับการเข้าถึงข้อมูล

๒) การกำหนดให้มีหน่วยงานกลางที่เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม โดยทำหน้าที่รวบรวมและอำนวยความสะดวกให้หน่วยงานที่มีความประสงค์จะใช้ข้อมูลของอีกหน่วยหนึ่งสามารถเข้าถึง แลกเปลี่ยน และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านั้นร่วมกันได้ โดยกำหนดกลไกหรือโปรแกรมกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงาน

๓) การรักษาความลับและความปลอดภัยของข้อมูลในแต่ละหน่วยงาน

๔) การกำหนดมาตรฐานในการจัดการสารสนเทศของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งมีข้อกำหนด ระเบียบข้อบังคับ และข้อกำหนดในการใช้ข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานร่วมกัน โดยกำหนดให้ข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานมีการจัดเก็บและนำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานจะต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ครบถ้วน และถูกต้อง เพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถใช้ประโยชน์ของข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕) การให้ความสำคัญในเรื่องของกระบวนการตรวจสอบและการแก้ไขข้อมูล หรือการทำความสะอาดข้อมูล (Data Cleansing) เพื่อความถูกต้องของข้อมูล

๔. ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลและผลการศึกษาข้างต้น คณะกรรมการจึงขอเสนอแนวทางการจัดการสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรมไทย ดังนี้

๔.๑ ควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการกำหนดให้หน่วยงานดำเนินการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยใช้กลไกของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

๔.๒ ควรสนับสนุนบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างจริงจัง

๔.๓ ควรมีการผลักดันและทำความเข้าใจร่วมกันในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม เกี่ยวกับความสำคัญในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงาน

๔.๔ ควรมีการพัฒนาาระบบสารสนเทศส่วนกลางให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมใช้งานร่วมกัน โดยไม่ต้องมีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเองระหว่างหน่วยงาน และลดความซ้ำซ้อนของข้อมูลและการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน

๔.๕ ควรกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดการสารสนเทศของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในแนวทางเดียวกันให้ชัดเจน รวมทั้งมีกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับ ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนและทุกส่วนงานในระบบ เพื่อสนับสนุนให้การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานมีความชัดเจน

๔.๖ ควรกำหนดให้มีหน่วยงานกลางในการกำกับดูแลการจัดการสารสนเทศของกระบวนการยุติธรรม โดยหน่วยงานกลางควรมีลักษณะดังนี้

๑) มีความอิสระและมีอำนาจที่ชัดเจน

๒) มีคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวก

๓) มีสำนักงานเลขานุการเพื่อทำหน้าที่ธุรการ โดยสำนักงานเลขานุการควรมีลักษณะเป็นหน่วยงานที่มีทรัพยากรในการดำเนินงานที่ชัดเจน ทั้งในส่วนของบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ ทั้งนี้ อาจกำหนดให้สำนักงานเลขานุการสังกัดหน่วยงานที่มีการกิจเกี่ยวข้องกับทุกส่วนของกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงแนวทางการดำเนินงานทั้งในส่วนการดำเนินงานก่อนพิจารณาคดี ระหว่างพิจารณาคดี และหลังการพิจารณาคดี อาทิ สำนักงานเลขานุการศาลยุติธรรม ซึ่งนับเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบขั้นตอนกลางของกระบวนการยุติธรรม โดยจะมีการกิจเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับส่วนงานก่อนการดำเนินคดี และหลังการพิจารณาคดี

๔) มีความเข้าใจถึงความแตกต่างและมุ่งเน้นความร่วมมือทางวัฒนธรรมการทำงานของแต่ละหน่วยงาน

อนึ่ง ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรมไทยนั้นให้ดำเนินการเป็นสองระยะ ดังนี้

ระยะแรก: เห็นควรให้ศาลและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางการดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมกันเกี่ยวกับประเภทข้อมูล รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล หลักเกณฑ์หรือวิธีการในการแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่อไป

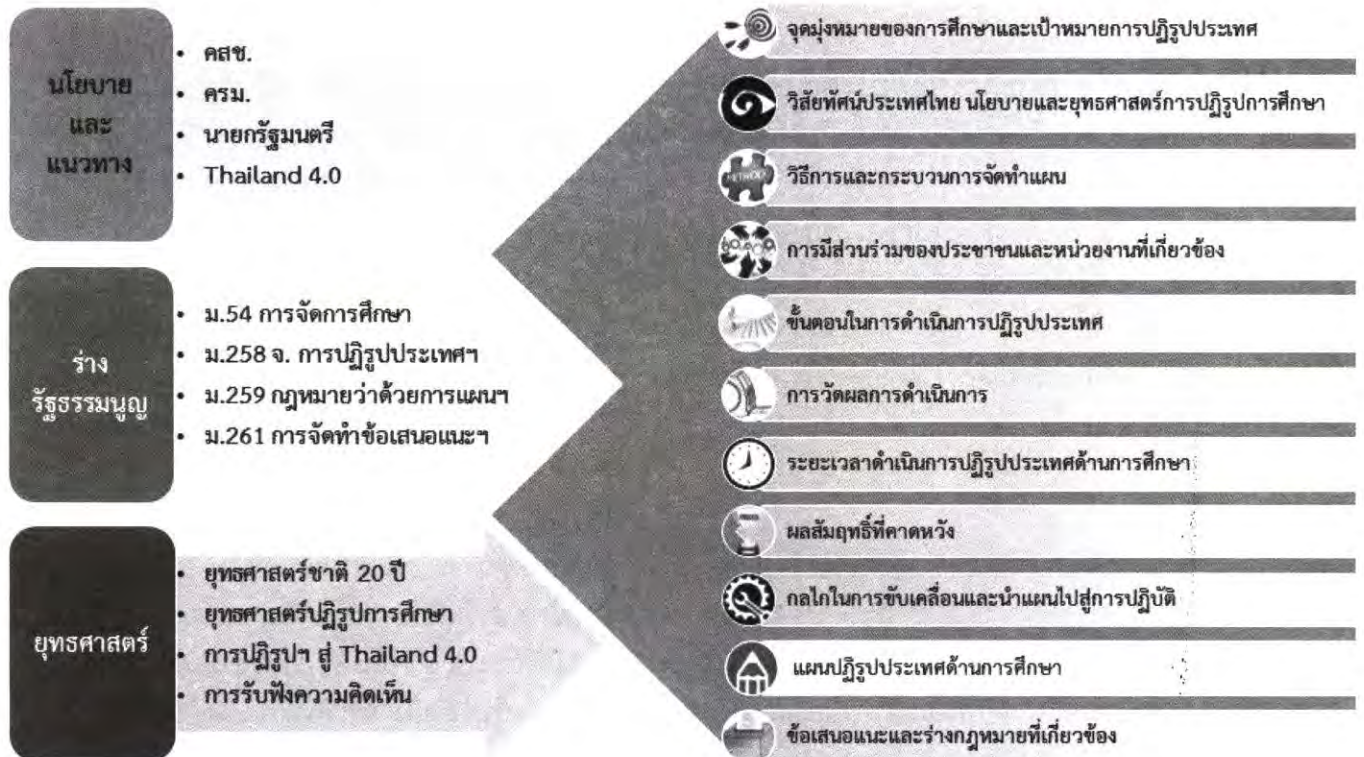
ระยะที่สอง: เห็นควรให้มีการจัดตั้งหน่วยงานกลาง สังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จัดตั้งขึ้นโดยตราเป็นพระราชบัญญัติหรือตราเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและกำกับดูแลการบริหารจัดการข้อมูล ตลอดจนกำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการในแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูล

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง ข้อเสนอแนะและกฎหมายว่าด้วยแผน
และขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

สืบเนื่องจากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ดำเนินการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ... เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา โดยในการปฏิรูปประเทศนั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการปฏิรูปประเทศ และต้องเริ่มดำเนินการปฏิรูปภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ และจะต้องดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลภายในห้าปี รวมทั้งได้กำหนดให้มีการจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จโดยเร็ว คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานยกร่างข้อเสนอนี้ขึ้นโดยการศึกษาวิจัย วิเคราะห์และสังเคราะห์กฎหมาย นโยบาย หลักวิชาการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประชุมระดมสมองและการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งสภานิติบัญญัติฯ จึงได้ข้อสรุปที่เป็นข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายเกี่ยวกับแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาโดยสรุปที่มาและขอบข่ายได้ดังแผนภาพ ต่อไปนี้

ที่มาและขอบข่ายข้อเสนอแนะและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อรายงานผลการพิจารณาการศึกษาเรื่อง ข้อเสนอและร่างกฎหมายเกี่ยวกับแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษารวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓. สารสำคัญของการศึกษา

โดยสาระสำคัญของข้อบ่งชี้ข้อเสนอแนะแต่ละหัวข้อสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑) จุดมุ่งหมายของการศึกษาและเป้าหมายการปฏิรูปประเทศ

การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยมีเป้าหมาย คือ (๑) เด็กเล็ก: เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (๒) กองทุน: กฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้ขาดแคลน และกองทุนเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู (๓) ครูและอาจารย์: กลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู กลไกและระบบค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน กลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู (๔) การเรียนการสอน: ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่

๒) วิสัยทัศน์ประเทศไทย นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา

วิสัยทัศน์คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๓) วิธีการและกระบวนการจัดทำแผนการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

การจัดทำแผนและขั้นตอนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาใช้วิธีการวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้ได้แผนและขั้นตอนการปฏิรูปที่สอดคล้องกับสภาพจริงและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน

๔) การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาดำเนินการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ให้มีส่วนร่วมในการคิดและการตัดสินใจ มีส่วนร่วมการปฏิบัติและดำเนินการ และการตรวจสอบ กำกับ ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อ และรับผลประโยชน์ในการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม

๕) ขั้นตอนในการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

การดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศด้านอื่น ๆ และต้องให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญ คือ (๑) กำหนดกลไกการจัดทำแผน (๒) สร้างการรับรู้ (๓) กำหนดหรือจัดทำแผน (๔) กำหนดภาระหน้าที่ (๕) ตรวจสอบแผนการดำเนินงาน (๖) เผยแพร่แผนการปฏิบัติงาน (๗) พัฒนาบุคลากร (๘) ดำเนินงานตามแผน (๙) กำกับติดตาม และ (๑๐) ปรับปรุงและพัฒนาแผน

๖) การวัดผลการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

การวัดผลใช้วิธีการแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย โดยมีตัวชี้วัดผลการดำเนินการอย่างน้อย ๙ ประการ ได้แก่ (๑) จำนวนเด็กเล็กที่ได้รับการดูแลและพัฒนา (๒) กฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนฯ (๓) ปริมาณและคุณลักษณะของกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาครูและอาจารย์ (๔) ความเหมาะสมของกลไกและระบบค่าตอบแทนของครูและอาจารย์ (๕) ความเหมาะสมของกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของครู (๖) ระบบหลักสูตรและการจัดการ

เรียนรู้ (๗) ความสอดคล้องกันของโครงสร้างของหน่วยงานเกี่ยวกับระบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ (๘) ความเหมาะสมของระบบการวิจัย การติดตามนิเทศสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี (๙) ปริมาณและคุณภาพของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาจากการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ระบบทวิศึกษา และการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนและรองรับการพัฒนาประเทศ

๗) ระยะเวลาดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

กำหนดระยะเวลาดำเนินการโดยจำแนกได้ ๒ ช่วง ได้แก่ ระยะเวลาดำเนินการภายในหนึ่งปี และ ระยะเวลาดำเนินการภายในห้าปี

๘) ผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวัง

ได้แก่ (๑) เด็กเล็กทุกคนได้รับการดูแลและพัฒนาโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (๒) มีกฎหมายเพื่อจัดตั้ง กองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนและเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู (๓) มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู (๔) การจัดการเรียนการสอนทำให้เรียนได้ตามความถนัด และโครงสร้างของหน่วยงานด้านการเรียนการสอน เอื้อและสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่

๙) กลไกในการขับเคลื่อนและนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

องค์ประกอบเชิงระบบของกลไกการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ได้แก่ (๑) ความพร้อม ของปัจจัยเพื่อการขับเคลื่อนและนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (๒) ความราบรื่นในกระบวนการขับเคลื่อนและ นำแผนไปสู่การปฏิบัติ (๓) ความต่อเนื่องของการพัฒนาเป็นระบบในการขับเคลื่อนและนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และ (๔) ข้อมูลและผลสะท้อนภาพของการขับเคลื่อนและนำแผนไปสู่การปฏิบัติตามสภาพจริงจากมหาชน

๑๐) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

แบ่งออกเป็น ๗ ด้าน ได้แก่ (๑) เด็กเล็ก: การดูแลและพัฒนาเด็กเล็กโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (๒) กองทุน: การตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้ขาดแคลน และกองทุนเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพครู (๓) ครู และอาจารย์: การพัฒนากลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ให้ได้ ครูที่ดี รวมทั้งค่าตอบแทนที่เหมาะสมและกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลที่มีเหมาะสม (๔) การเรียนการสอน (การจัดการเรียนรู้): เน้นการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดย “ปรับการเรียน เปลี่ยนการสอน และแก้ไขการสอน” (รวมทั้งการปรับปรุงหลักสูตรในส่วนของจัดการเรียนรู้จากการเรียนรู้ แบบตั้งรับสู่การเรียนรู้แบบกระตือรือร้นหรือเชิงรุก (Passive Learning สู่ Active Learning) การวัดผลและ ประเมินผล (การเทียบโอน) และการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระบบทุกระดับ) (๕) การเรียนการสอน (โครงสร้าง): การปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกัน (๖) การวิจัยและแหล่งเรียนรู้: การปรับปรุงระบบการวิจัย นิเทศ ติดตามสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน และ (๗) อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา: การจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิศึกษาและระบบทวิภาคี และอุดมศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนและรองรับการพัฒนาประเทศ

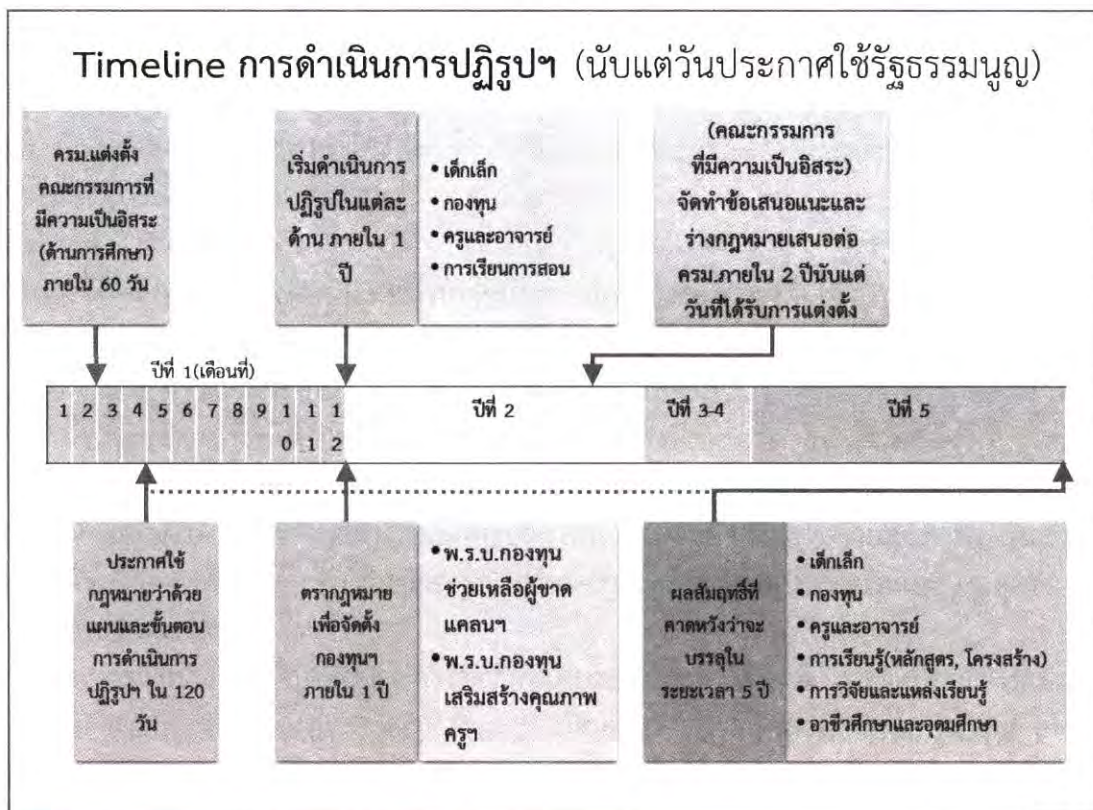
๑๑) ข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดหมายของการปฏิรูปการศึกษาคือ “การศึกษาเพื่อความสุขและสันติภาพ” โดยมุ่งให้ “การศึกษาพัฒนาคนและพัฒนาชาติ” เพื่อให้ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศ พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และมีข้อเสนอยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาของ ประเทศไทย โดยแบ่งการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ เป็น ๓ ระยะตามเป้าหมายเวลา ได้แก่ ระยะสั้น (ภายใน ๑ ปี) ระยะกลาง (ภายใน ๕ ปี) และระยะยาว (ภายใน ๑๕ ปี)

โดยสาระสำคัญของข้อเสนอและร่างกฎหมายเกี่ยวกับแผนและขั้นตอนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังต่อไปนี้

ทั้งนี้ กำหนดเวลาในการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา สรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และการส่งรายงาน ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

รองนายกรัฐมนตรี (พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยหลักรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว

กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาไปยังคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รับทราบรายงานผลการพิจารณาศึกษาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไปแล้ว

คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดทำร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

๑.๑ ขอบเขตของระบบสุขภาพ

ด้วยระบบสุขภาพในปัจจุบัน มีขอบเขตที่กว้างกว่าการบริการรักษาพยาบาล โดยครอบคลุมไปถึง การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาและการฟื้นฟูสุขภาพ รวมถึงการควบคุมดูแลกิจการและปัจจัยที่เป็นภัยคุกคามต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์รวมของระบบสุขภาพที่ไม่จำกัดเฉพาะการรักษาพยาบาล นอกจากนี้ ปัญหาสุขภาพของประชาชนในปัจจุบันยังมีผลสืบเนื่องมาจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม อาทิ การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ พฤติกรรมการใช้ชีวิตและปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาจากสิ่งแวดล้อม ที่เป็นมลพิษทั้งจากภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตรที่ก่อให้เกิดปัญหาสารเคมีตกค้างและปนเปื้อน ในอาหารจากกระบวนการปลูกและการผลิต อันเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคและทวีความรุนแรงมากถึง ตลอดจน ปัญหาจากโรคอุบัติซ้ำและอุบัติใหม่

๑.๒ ระบบสารสนเทศข้อมูลระบบสุขภาพขาดการบูรณาการร่วมกัน

ประชาชนขาดความรู้และมีพฤติกรรมด้านสุขภาพที่ไม่เหมาะสม รวมถึงนโยบายของรัฐยังไม่เอื้อ ต่อการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน

๑.๓ นโยบายด้านสุขภาพไม่มีเอกภาพ

แม้ว่าปัจจุบันระบบสาธารณสุขของไทยมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก และมีระบบหลักประกันสุขภาพ ที่ทำให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้อย่างทั่วถึง มีหน่วยงานด้านสุขภาพหลายหน่วยงาน ทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุขที่อยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมถึงส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน โดยที่การมีหน่วยงานดำเนินงานในระบบสุขภาพหลายหน่วยงาน และแต่ละหน่วยงานมีอิสระ ต่อกัน จึงทำให้การดำเนินงานในระบบขาดความเป็นเอกภาพ มีความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลือง มีการใช้ทรัพยากร ที่ไม่เหมาะสม ทำให้การดำเนินงานในระบบสุขภาพขาดประสิทธิภาพ และเกิดความเหลื่อมล้ำ

จากปัญหาดังกล่าวจึงยังคงพบว่า อัตราการเกิดโรคและการตายของประชาชนยังเพิ่มสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อสุขภาพที่ดีของประชาชนในภาพรวม

๒. วัตถุประสงค์

จัดทำร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ เพื่อให้มีคณะกรรมการนโยบาย สุขภาพแห่งชาติ เป็นกลไกกลางการบูรณาการการดำเนินงานในทุกด้านของระบบสุขภาพของประเทศ ทั้งด้านนโยบาย ด้านการบริการสุขภาพ และด้านระบบข้อมูลสารสนเทศระบบสุขภาพ และกำหนดทิศทาง และนโยบายด้านระบบสุขภาพให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีเอกภาพ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งให้มีการกำกับดูแล ตรวจสอบการดำเนินงานในระบบสุขภาพ มีการประสานงาน การจัดการทรัพยากร และการลงทุนด้านสุขภาพ ตลอดจนแผนงานบริการของหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านสุขภาพทั้งในส่วนกลางและ ระดับเขตพื้นที่ให้เกิดความทั่วถึง คุ่มค่า มีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๓. สาระสำคัญของการศึกษา

การจัดทำร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ เพื่อให้มีคณะกรรมการนโยบาย สุขภาพแห่งชาติ (National Health Policy Board) เป็นคณะกรรมการกลางด้านนโยบายสุขภาพของประเทศ โดยมีสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ประกอบด้วย

๑) คณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ทั้งนี้ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นกรรมการและเลขานุการ

๒) คณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดทิศทางและจัดทำนโยบายหลักด้านระบบสุขภาพของประเทศ พิจารณากลับกรองนโยบายเกี่ยวกับระบบสุขภาพของหน่วยงานต่าง ๆ และให้ความเห็นแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายหลักด้านระบบสุขภาพของประเทศ

๓) การกระจายอำนาจ โดยมีคณะกรรมการบริหารเขตสุขภาพ และคณะกรรมการบริหารเขตสุขภาพ กรุงเทพมหานคร

๔. ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

เสนอให้รัฐบาลและกระทรวงสาธารณสุข ผลักดันให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ ทั้งนี้ ในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

๑) คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานของคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และมีคำสั่งมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงที่เกี่ยวข้องพิจารณา ซึ่งผลการพิจารณาเห็นด้วยในหลักการที่ต้องมีคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ และได้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติในบางมาตรา เพื่อทำการประชาพิจารณ์ จำนวน ๒ ครั้ง โดยผลการประชาพิจารณ์เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงสาธารณสุข ได้มีการปรับปรุงแล้ว

๒) ได้กำหนดในแผนปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข ด้านการปฏิรูประบบบริหารจัดการ ให้มีการตั้งคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ (National Health Policy Board) และจัดทำร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ....

คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาศึกษา เรื่อง “การจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน”

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

สถานการณ์พื้นที่ป่าไม้ของประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่ามีสภาพป่าประมาณ ๑๐๒.๑๗ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๘ ของพื้นที่ประเทศ ในขณะที่นโยบายของชาติกำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ดังนั้น ประเทศไทยจะต้องเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ทั้งป่าเพื่อการอนุรักษ์และป่าเศรษฐกิจไม่น้อยกว่า ๒๗.๒๔ ล้านไร่ โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ภายใต้รัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้พยายามหยุดยั้งและป้องกันการทำลายทรัพยากรป่าไม้อย่างจริงจัง รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาที่ดินป่าไม้เพื่อการจัดที่ดินทำกินให้กับราษฎร ซึ่งผลการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่าเกิดผลสัมฤทธิ์มากกว่าในช่วงอดีต สังเกตได้จากในช่วง ๔๑ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๑๖ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๖) พื้นที่ป่าไม้ลดลงประมาณ ๓๖.๔๕ ล้านไร่ หรือเฉลี่ยปีละประมาณ ๘.๙ แสนไร่ ในขณะที่ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่ามีการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมดประมาณ ๑๑๐,๕๙๕ ไร่ หรือเฉลี่ยปีละประมาณ ๓๖,๘๖๕ ไร่ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับช่วงก่อนหน้า โดยมีอัตราการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ที่น้อยที่สุดตั้งแต่มีการรายงานข้อมูลของกรมป่าไม้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยก็ยังไม่สามารถหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้ได้อย่างเด็ดขาด และยังคงต้องสร้างกลไกที่ยั่งยืนในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของประเทศด้วย

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบัน สภาพปัญหา ข้อเท็จจริง รวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขปัญหา

๒.๒ เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของประเทศ และการแก้ไขปรับปรุงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรป่าไม้

๒.๓ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน

๓. สาระสำคัญของการศึกษา

๓.๑ แนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินป่าไม้ของชาติ

๓.๒ การหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ

๓.๓ การจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน

๔. ข้อเสนอแนะ จากรายงานการศึกษาทั้ง ๒ ฉบับ และผลการดำเนินการ

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางบกได้ให้ความสำคัญในการศึกษาสถานการณ์ สภาพปัญหา ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ของประเทศ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมาโดยตลอด โดยได้มีการศึกษา ลงพื้นที่และจัดทำรายงาน ๒ ฉบับ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการได้จัดทำรายงานการศึกษา เรื่อง “การแก้ไขปัญหาที่ดินป่าไม้ของชาติ” ที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่สำคัญ ๓ ประการในการแก้ไขปัญหาที่ดินป่าไม้ซึ่งประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านฐานข้อมูล และด้านกฎหมาย ซึ่งสถาบันบัญญัติแห่งชาติ เห็นชอบรายงานการศึกษาเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ และปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการ ตามข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

	กิจกรรม	ผลการดำเนินการ
๑	ด้านนโยบาย	
๑.๑	จัดให้มีคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติที่มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน โดยออกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี	มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติแล้วตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ พ.ย. ๒๕๖๐
๑.๒	จัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการป่าไม้ของประเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและสนองตอบต่อนโยบายเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน	ได้มีการกำหนดไว้ในแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว
๑.๓	กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าไม้และที่ตั้งหน่วยงานด้านการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ของหน่วยงานระดับกรม ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความชัดเจนและเป็นเอกภาพ	ได้มีการกำหนดไว้ในแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว
๑.๔	ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรภาครัฐด้านการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้มีเอกภาพและเอื้อต่อการบริการและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น	ได้มีการกำหนดไว้ในแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว
๒	ด้านฐานข้อมูลแนวเขตป่าไม้และที่ดินรัฐ	
๒.๑	จัดทำฐานข้อมูลแนวเขตป่าไม้และแนวเขตที่ดินรัฐแบบบูรณาการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ขั้นตอนที่ ๑ จัดทำแนวเขตป่าไม้ ขั้นตอนที่ ๒ จัดทำแนวเขตที่ดินรัฐ	จัดทำฐานข้อมูลแนวเขตป่าไม้และแนวเขตที่ดินรัฐแล้วในโครงการ One Map ขณะนี้ได้นำเสนอผลลัพธ์การดำเนินงานให้กับคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบแล้ว อยู่ระหว่างรอการพิจารณาเพื่อนำไปปรับใช้
๒.๒	จัดทำฐานข้อมูลแปลงโฉนดที่ดินเอกชน ในระบบแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐	อยู่ในความรับผิดชอบของกรมที่ดินในการจัดทำฐานข้อมูลแปลงโฉนดที่ดินเอกชน ปัจจุบันเสร็จแล้วประมาณร้อยละ ๙๕
๒.๓	วิเคราะห์เพื่อสรุปขนาดของปัญหาและลักษณะของปัญหาเพื่อกำหนดแผนการแก้ไขปัญหาย่างมีประสิทธิภาพ	รอข้อมูลแปลงโฉนดจากกรมที่ดิน เพื่อดำเนินการตามหลักเกณฑ์ข้อ ๑๓ ของ One Map ที่จะสรุปขนาดของปัญหาต่อไป
๒.๔	จัดให้มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบบูรณาการ (Zoning) ตามหลักวิชาการ	โครงการ One Map ได้จัดทำเรื่อง Zoning เบื้องต้นโดยกำหนดให้ ๑ พื้นที่ ๑ หน่วยงานรับผิดชอบ ในส่วนของการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบบูรณาการจะต้องดำเนินการต่อไปในอนาคต
๓	ด้านกฎหมาย	
๓.๑	แก้ไขปรับปรุง และตรากฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น การขอยกเลิกมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๘๔ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถออกคำสั่งทางปกครองแก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ป่าไม้ในระหว่างการพิสูจน์สิทธิ เป็นต้น เพื่อสร้างความสมดุลทางกฎหมายในการใช้ประโยชน์ที่ดินและการอนุรักษ์ป่าไม้	อยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการประมวลกฎหมายป่าไม้
๓.๒	ยกร่างและดำเนินการเสนอร่างกฎหมาย คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกในการผลักดันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง	มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติแล้วตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ พ.ย. ๒๕๖๐
๓.๓	แก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้ชัดเจน ซึ่งจะใช้เป็นฐานในการแก้ไขปัญหาล่าช้าและที่ดินได้ดียิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากการดำเนินการด้านข้อมูลในการจัดทำแผนที่ ให้มีความชัดเจนถูกต้องโดยอาศัยหลักการทางวิทยาศาสตร์ และการจำแนกพื้นที่เพื่อการบริหารจัดการ (zoning)	ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแล้ว อยู่ระหว่างการกำหนดหลักเกณฑ์ตามอนุบัญญัติ ส่วนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ อยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติอุทยานพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า นอกจากนี้ ในพื้นที่ตามนโยบายคทช. ได้มีการจัดการจัดสรรที่ดินเพื่อจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ผู้ยากไร้
	ขั้นตอนที่ ๑ การออกระเบียบ ประกาศคำสั่งตามกฎหมายในช่วงการดำเนินการการด้านข้อมูล	

	กิจกรรม	ผลการดำเนินการ
	<p>ขั้นตอนที่ ๒ การเสนอแก้ไขกฎหมาย พระราชบัญญัติพระราชกฤษฎีกา และกฎกระทรวง เพื่อแก้ไขแนวเขตพื้นที่ให้สอดคล้องกับแนวเขตพื้นที่ที่ได้จากการจัดทำแผนที่และการจำแนกพื้นที่เพื่อการบริหาร (Zoning)</p> <p>ขั้นตอนที่ ๓ ออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมีมติคณะรัฐมนตรี เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายที่แก้ไขปรับปรุง</p>	
๓.๔	แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย และพิจารณาการบังคับใช้กฎหมายกับบุคคลผู้อยู่ในที่ดินป่าไม้ในแต่ละประเภท ตลอดจนแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับของกลางในคดีป่าไม้	ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแล้ว อยู่ระหว่างการกำหนดหลักเกณฑ์ตามอนุบัญญัติ ส่วนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ อยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติอุทยานพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
๓.๕	แก้ไขกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้มีอำนาจในการดำเนินการป้องกันปราบปรามการกระทำ ความผิดได้ในลักษณะเดียวกับเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด	ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแล้ว อยู่ระหว่างการกำหนดหลักเกณฑ์ตามอนุบัญญัติ ส่วนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ อยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติอุทยานพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมาธิการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดทำรายงานการศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอเพื่อการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้ และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ” จากการศึกษา รวบรวม แนวนโยบายต่าง ๆ ของรัฐรวมไปจนถึงศาสตร์พระราชชาติที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ และคนที่อาศัยอยู่ในป่า ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นชอบรายงานการศึกษาเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการ ตามข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

	กิจกรรม	ผลการดำเนินการ
๑	ด้านการหยุดยั้งทำลายทรัพยากรป่าไม้	
๑.๑	การปรับปรุงโครงสร้าง กอ.รมน. เพื่อสนับสนุนการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้	ได้มีการเพิ่มบทบาทของ กอ.รมน. จังหวัด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้
๑.๒	หยุดยั้งการปลูกพืชเกษตรในพื้นที่ป่าไม้ที่ไม่ได้รับการอนุญาตตามกฎหมาย เช่น ยางพาราและพืชเกษตรอื่น ๆ	ปัจจุบันมีการกำหนดนโยบายไม่ให้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรที่ปลูกในพื้นที่ป่าไม้
๑.๓	การจัดระเบียบและแก้ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ของรัฐ	อยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
๑.๓.๑	การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายและนโยบายเพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนการแก้ปัญหาที่ดินป่าไม้ ๑) ออกพระราชบัญญัติป่าชุมชน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ๒) ปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕	อยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
๒	การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ได้ตามเป้าหมายของนโยบาย	
๒.๑	ป่าเพื่อการอนุรักษ์	

	กิจกรรม	ผลการดำเนินการ
๒.๑.๑	การฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ที่เสื่อมโทรม ๑) การจำแนกพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมเพื่อการบริหารจัดการ ๒) ภาครัฐกำหนดหน่วยงานและบุคคลรับผิดชอบที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ๓) กำหนดแผนการฟื้นฟูทั้งระยะสั้นและระยะยาว ๔) สร้างกลไกในการติดตามและประเมินผลโดยประเมินผลทุก ๑ ปี และ ๕ ปี พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง	อยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
๒.๑.๒	การเพิ่มป่าเพื่อการอนุรักษ์โดยการผนวกป่าอนุรักษ์เพิ่มเติม	มีการดำเนินการใน One Map และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ประกาศเขตป่าอนุรักษ์เพิ่มเติม
๒.๒	ป่าเพื่อเศรษฐกิจและชุมชน	
๒.๒.๑	สวนป่าเพื่อเศรษฐกิจ ๑) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการเพิ่มสวนป่าเพื่อเศรษฐกิจ ๒) พัฒนาศักยภาพของผู้ทำสวนป่าและผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับป่าเพื่อเศรษฐกิจ ให้ได้รับการรับรองป่าไม้ในระดับนานาชาติ (Forest certification) ๓) ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนปลูกไม้เศรษฐกิจและสามารถยึดเป็นอาชีพได้ ๔) สนับสนุนอุตสาหกรรมการใช้ไม้ภายในประเทศและการส่งออกอย่างต่อเนื่อง ๕) กำหนดชนิดไม้และปริมาณในการส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ความต้องการ และกลไกตลาด ๖) สนับสนุนข้อมูลทางวิชาการเพื่อส่งเสริมการเลือกชนิดไม้ที่เหมาะสมในการปลูกป่าเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ (Tree matching site)	มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมติคณะรัฐมนตรีให้ประชาชนสามารถทำไม้ได้เฉพาะ “ที่ดินกรรมสิทธิ์” หรือ “ที่ดินในครอบครอง” เท่านั้น โดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ ไม่รวมการแปรรูปไม้ตามมาตรา ๗
๒.๒.๒	ป่าชุมชนและไม้นอกเขตป่า ๑) รัฐให้การสนับสนุนการบริหารจัดการป่าชุมชนในด้านต่างๆ อย่างยั่งยืน เพื่อเพิ่มศักยภาพป่าชุมชนให้เป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ รวมทั้งสนับสนุนให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการป่าชุมชนได้อย่างยั่งยืนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่าย และผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของแต่ละชุมชน ๒) เพิ่มและพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน	อยู่ระหว่างการตราพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. .... และปัจจุบันส่วนราชการต่าง ๆ มีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

๕.๑ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ได้ดำเนินการแล้ว จำนวน ๒ ฉบับ

๕.๑.๑ พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และอนุบัญญัติออกตามพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕.๑.๒ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และอนุบัญญัติออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕.๑.๓ มีการกำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

๕.๒ การพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๕ ฉบับ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย และตรากฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเตรียมความพร้อมเมื่อร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๕.๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ

๕.๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ

๕.๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ

๕.๒.๔ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ

๕.๒.๕ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. .... และอนุบัญญัติ

คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น สถาบันบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง ระบบการบริหารงาน ระบบบริหารงบประมาณ
ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและระบบการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่ากว่าสามสิบปีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำเนิดและได้รับการพัฒนาจากสภามอบหมายให้ศึกษา จากสภาตำบลสู่องค์การบริหารส่วนตำบล จวบจนปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดขึ้นเจ็ดพันกว่าแห่ง แต่ปัญหาต่าง ๆ ยังคงปรากฏให้เห็นทั้งปัญหาโครงสร้างระบบการบริหารงาน และการกระจายอำนาจ จึงได้พิจารณาศึกษาการบริหารงาน ระบบบริหารงบประมาณ ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และระบบการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาระบบการบริหารงาน ระบบบริหารงบประมาณ ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และระบบการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดเป็นกรอบทิศทาง แนวโน้มและข้อเสนอแนะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

๓. สาธารณประโยชน์ของการศึกษา

พิจารณาศึกษาสภาพปัญหาโครงสร้างของระบบการบริหารงาน ระบบบริหารงบประมาณ ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และระบบการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้วิเคราะห์ข้อมูลและรายงานการศึกษาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องที่เชิญมาร่วมหารือ และข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑) ระบบโครงสร้างการบริหารและการกำกับดูแล

(๑) เปลี่ยนแปลงฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ทุกแห่ง ให้เป็นเทศบาลและกำหนดสัดส่วนสมาชิกให้เหมาะสม และยุบรวมเทศบาลที่มีจำนวนประชากรไม่ถึงสองพันคนเข้ากับเทศบาลที่มีพื้นที่ติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกัน

(๒) ยุบองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หากไม่สามารถยุบได้ ให้แบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) กับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน

(๓) กำหนดให้มีท้องถิ่นอำเภอเป็นส่วนหนึ่งของราชการส่วนภูมิภาค เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

(๔) จัดให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในทุกขั้นตอน

(๕) ให้มีระบบการทำงานร่วมกันระหว่างกรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในจังหวัดปริมณฑล เพื่อแก้ไขปัญหาในภาพรวม

(๖) เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้กรุงเทพมหานครมากขึ้น ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

(๗) เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้เมืองพัทยา มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการพื้นที่ได้มากขึ้น

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเอาไว้ว่าพิเศษแตกต่างจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปอย่างไรบ้าง เช่น อำนาจหน้าที่ รายได้ พื้นที่

(๙) เพิ่มบทบาทและศักยภาพของสภาท้องถิ่น ให้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงาน of ฝ่ายบริหารท้องถิ่นให้มากขึ้น

(๑๐) กำหนดขั้นตอนและกระบวนการให้ประชาชนสามารถถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ง่ายขึ้น

๒) ระบบการบริหารงาน กำหนดให้มีคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัด และให้ผู้บริหารท้องถิ่นระดับล่าง (เทศบาล และ อบต.) เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ด้วย

๓) ระบบบริหารงบประมาณ

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อเพิ่มประเภทภาษี และปรับปรุงอัตราภาษีให้เหมาะสม เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองมากขึ้น สามารถพึ่งตนเองได้

(๒) พัฒนาให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง และเพิ่มมาตรการการป้องกันการทุจริตให้เข้มข้นขึ้น

๔) ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๑) กำหนดโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นให้มีคณะเดียว

(๒) กำหนดให้มีบทบังคับและบทลงโทษ สำหรับผู้ใช้อำนาจในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น โดยเลือกปฏิบัติไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทางราชการ

(๓) กำหนดให้มีหน่วยงานเดียวทำหน้าที่ในการสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกบุคลากรมาดำรงตำแหน่ง

(๔) กำหนดให้องค์กรกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่พิจารณาแก้ไขปัญหาการโอนหรือย้ายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือขัดแย้ง

(๕) กำหนดให้มีการแบ่งระดับชั้นการบังคับบัญชาและการใช้อำนาจการบริหารงานบุคคลเป็นลำดับ

(๖) กำหนดเรื่องวินัยข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในกฎหมายและกำหนดให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่นขึ้น

๕) ระบบการจัดการ

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการกระจายอำนาจ โดยเฉพาะกฎหมายที่มีการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) เพื่อความเป็นเอกภาพ ควรรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจสองหน่วยงาน คือ กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานเดียวกัน

นอกจากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นแล้ว เป้าหมายสุดท้ายที่พึงประสงค์ คือ การเสริมสร้างแรงจูงใจ บทบาทธรรมาภิบาลให้ปรากฏในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษากระบวนการบริหารงานระบบบริหารงบประมาณ ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และระบบการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ และส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาศึกษา เรื่อง “สหกรณ์เข้มแข็ง เกษตรกรยั่งยืน”

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

ระบบสหกรณ์มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานที่สำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนาและเกื้อหนุนต่อการเกษตรและความเป็นอยู่ของประชาชน รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญกับระบบสหกรณ์เพื่อให้สหกรณ์มีความเข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศและเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๖ เรื่อง แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๗๕ วรรคสาม ที่บัญญัติให้ “รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน ค้ำครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ กิจกรรมวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน” แต่ปัจจุบันพบว่าสหกรณ์บางแห่งเกิดวิกฤตและประสบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งอาจจะทำให้สังคมขาดความเชื่อมั่นในระบบสหกรณ์ คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของระบบสหกรณ์ ปัญหาของสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมและการตรวจสอบของสมาชิก ปัญหาการทุจริต ความโปร่งใส และการตรวจสอบ ปัญหาการเชื่อมโยงระบบสหกรณ์ระหว่างสหกรณ์ หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เป็นต้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อเกษตรกรและประชาชนโดยทั่วไป รวมทั้งการหาแนวทางการดำเนินการของภาครัฐและเอกชน และภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหา การพัฒนาและการส่งเสริมให้สหกรณ์ สมาชิกสหกรณ์และเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจและได้รับประโยชน์สูงสุดจากระบบสหกรณ์อันจะนำไปสู่การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ โดยใช้กลไกและระบบของสหกรณ์เป็นตัวขับเคลื่อนให้ไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืนต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาระบบสหกรณ์ให้เข้มแข็งและขอคิดเห็นเพื่อให้มีการเชื่อมโยงอย่างบูรณาการในกิจการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรในทุก ๆ ด้าน
- เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาระบบสหกรณ์อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย และระบบสหกรณ์ทั้ง ๗ ประเภท
- เพื่อศึกษาแนวทางขอคิดเห็นและการสนับสนุนภารกิจของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาการพัฒนาและการส่งเสริมระบบสหกรณ์ให้เกิดความเข้มแข็งและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพจากทุกภาคส่วน

๓. สารสำคัญการศึกษา

เพื่อนำผลการพิจารณาศึกษาที่ได้ไปแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมให้สหกรณ์ สมาชิกสหกรณ์ และเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจและได้รับประโยชน์สูงสุดจากระบบสหกรณ์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ

๔. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการ

รัฐจะต้องให้ความสำคัญกับระบบสหกรณ์ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ เรื่อง นโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๕ วรรคสาม ซึ่งที่ผ่านมาการดำเนินการของสหกรณ์ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับด้านการวางแผน ด้านการบริหารจัดการด้านเงินทุน การมีส่วนร่วมของสมาชิกสหกรณ์ ปัญหาด้านความโปร่งใส การทุจริตของผู้บริหารสหกรณ์และฝ่ายจัดการของสหกรณ์ ปัญหาด้านการผลิต การรวบรวม เครื่องหมายการค้า การจำหน่าย การตลาด การแปรรูป และการขนส่ง ปัญหาด้านการสนับสนุน

และการกำหนดนโยบายภาครัฐ ปัญหาด้านกฎหมายที่มีอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ปัญหาด้านเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของสหกรณ์ได้ และปัญหาด้านการเชื่อมโยงระบบสหกรณ์ทั้งหมดให้สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการแล้ว และส่งรายงานการพิจารณาศึกษาไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับทราบข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พร้อมแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาระบบสหกรณ์ เพื่อนำไปพิจารณาและปรับปรุงให้ระบบสหกรณ์มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและส่งผลดีต่อวิถีชีวิตและความยั่งยืนของเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์อื่น ๆ ด้วย

**คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
และการท่องเที่ยว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง การแก้ไขวิกฤติในพระพุทธศาสนา**

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

ประเด็นปัญหาการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๒๐ มีข้อขัดข้องถกเถียงกันในหมู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นประเด็นทางข้อกฎหมายที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ “นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม เสนอนามสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระสังฆราช และในกรณีที่สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เสนอนามสมเด็จพระราชาคณะรูปอื่นผู้มีอาวุโสโดยสมณศักดิ์รองลงมาตามลำดับ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช”

ความในมาตรา ๗ ดังกล่าว เป็นปัญหาทางการตีความของผู้ที่เกี่ยวข้องตามมุมมองของแต่ละฝ่าย ทำให้เกิดการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชล่าช้ายืดเยื้อ และนำไปสู่การแบ่งฝักแบ่งฝ่าย อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของพระพุทธศาสนาและความมั่นคงของประเทศ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อคลี่คลายประเด็นปัญหาการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๒๐ และยุติความขัดแย้งเรื่องนี้โดยเร็ว นำมาซึ่งความสงบสามัคคีของปวงชนชาวไทย

๒.๒ เพื่ออุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้สถิตยสถาพรเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของพุทธศาสนิกชนอย่างยั่งยืนสืบไป

๓. สารสำคัญของการศึกษา

๓.๑ คณะกรรมการตระหนักถึงปัญหาตามข้อ ๑ จึงได้จัดให้มีการศึกษาเพื่อคลี่คลายปัญหาเรื่องนี้ โดยกระบวนการนิติบัญญัติผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยการเสนอการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓.๒ พลตำรวจเอก พิชิต ควรวเดชะคุปต์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประธานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ยื่นญัตติลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ เสนอแก้ไขความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในประเด็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราช โดยมีเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติว่า “โดยที่ตามโบราณราชประเพณีที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานนั้น เป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งต่อมาได้เริ่มมีบทบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นมา สมควรบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องเพื่อเป็นการสืบทอดและธำรงรักษาไว้ซึ่งโบราณราชประเพณีดังกล่าว โดยให้นายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

จากเดิมมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ “นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม เสนอนามสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระสังฆราช และในกรณีที่สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เสนอนามสมเด็จพระราชาคณะรูปอื่นผู้มีอาวุโสโดยสมณศักดิ์รองลงมาตามลำดับ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช” แก้ไขเป็น “พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชของคหนึ่ง

และให้นายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ” ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเอกฉันท์ นายกรัฐมนตรีได้นำร่างขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์ลงพระปรมาภิไธย และได้ประกาศลงราชกิจจานุเบกษามีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เพื่อถวายพระราชอำนาจแด่พระมหากษัตริย์ในการแต่งตั้งสถาปนาและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุในคณะสงฆ์และการแต่งตั้งคณะกรรมการมหาเถรสมาคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่ประธานคณะกรรมการได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอของคณะรัฐมนตรีเป็นเอกฉันท์ นายกรัฐมนตรีได้นำร่างขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์ลงพระปรมาภิไธย และได้ประกาศลงราชกิจจานุเบกษามีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๔. ข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกต

๔.๑ รัฐบาลควรตรากฎหมายอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นกฎหมายคุ้มครองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๔.๒ รัฐบาลควรปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยเปลี่ยนระบบการปกครองคณะสงฆ์จากระบบรวมศูนย์อำนาจเป็นระบบการกระจายอำนาจ เช่น พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๘๔

๔.๓ รัฐบาลควรตรากฎหมายส่งเสริมศาสนศึกษาเพื่อให้มีการบูรณาการระหว่างศาสนากับการศึกษา ให้ศาสนาเป็นรากฐานของการศึกษา

ด้านการดูแลประชาชนในฐานะที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่แทน ส.ส./ส.ว.

คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง การตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง)
ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติ ในจังหวัดจันทบุรี

๑. ความสำคัญ / สภาพปัญหา

ที่ผ่านมาประเทศไทยมักประสบปัญหาผลไม้ล้นตลาดและมีราคาตกต่ำในช่วงฤดูการผลิตผลไม้ออกสู่ตลาด แต่ปัจจุบันพบว่า ผลไม้ไทยเป็นที่ต้องการของต่างประเทศ ทำให้เกษตรกรขายผลไม้ได้ในราคาที่สูงขึ้น ไม่ว่าจะทุเรียน มังคุด มะม่วง หรือเงาะ ก็ตาม โดยเฉพาะในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งในอดีตเกษตรกรจะดูแลการปลูกผลิต และขายให้พ่อค้าเพื่อขนส่งและกระจายผลไม้ส่งเข้าสู่ตลาด ระยะเวลาเริ่มมีพ่อค้าชาวจีนเข้ามาตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้หรือล้งรับซื้อผลไม้ถึงในสวนและส่งออก และสามารถแข่งขันซื้อผลไม้กับล้งไทยในท้องถิ่นได้ดีกว่า ในที่สุดก็ได้ครอบงำตลาดการค้าผลไม้ของไทยไปได้ ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการตลาดผลไม้ที่มีมาในอดีต ซึ่งวิธีทำการตลาดการค้าในลักษณะดังกล่าวได้แพร่กระจายไปสู่ตลาดผลไม้ชนิดอื่น ๆ ในหลายจังหวัด จนเป็นที่หวาดหวั่นว่า ล้งจีนจะสามารถผูกขาดการซื้อขายและเป็นผู้กำหนดราคาผลไม้ไทยในอนาคต ซึ่งหากปล่อยไว้โดยไม่มีการแก้ไขหรือควบคุม ธุรกิจการค้าผลไม้ของไทยอาจประสบปัญหาวิกฤติด้านราคาและการตลาดได้

กรมวิชาการเกษตรกำหนดให้ผู้ส่งออกผักและผลไม้ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออก โดยผลิตผลที่ส่งออกต้องมาจากแปลงปลูก เก็บเกี่ยว และใส่บรรจุภัณฑ์ตามขั้นตอนการผลิตที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice : GAP) และมาจากโรงคัดบรรจุที่ผ่านการรับรองคุณภาพและมาตรฐานตามระบบการผลิตที่ดี (Good Manufacturing Practice : GMP) ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรที่ส่งออก อย่างไรก็ตาม ในกรณีการส่งออกไปประเทศจีน ผลไม้ที่ส่งออกต้องปฏิบัติตามมาตรฐานบังคับ AQSIQ ของจีนด้วย ซึ่งมักเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ล้งไทยเสียเปรียบล้งจีน

ข้อมูลจากศูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัดจันทบุรีพบว่า จำนวนโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐาน GMP แล้วในจังหวัดจันทบุรีนั้น เป็นล้งของพ่อค้าชาวจีนเกือบครึ่งหนึ่งของล้งทั้งหมด ผลไม้ส่งออกโดยเฉพาะทุเรียนที่ส่งไปตลาดจีนส่วนใหญ่เป็นการการส่งออกโดยล้งจีน ซึ่งเข้ามาประกอบธุรกิจรับซื้อและตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้โดยอาศัยคนไทยเข้าชื่อบ่งหน้าในลักษณะ “Nominee” จึงเป็นที่หวั่นเกรงว่าหากปล่อยไว้เช่นนี้ เกรงว่าภายใน ๕ ปี ธุรกิจรับซื้อผลไม้ในจังหวัดจันทบุรีจะตกอยู่ในมือของล้งจีนทั้งหมด ซึ่งในอนาคต หากปริมาณการผลิตผลไม้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่ผู้ประกอบการไทยไม่มีประสบการณ์ในการทำตลาดการค้าผลไม้ เนื่องจากปล่อยให้คนต่างด้าวเข้ามาทำตลาดแทน ในที่สุดคนไทยก็จะขาดประสบการณ์ในการทำตลาดส่งออก โดยเฉพาะตลาดจีน

๒. วัตถุประสงค์

ปัญหาการตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติในจังหวัดจันทบุรี ได้ส่งผลกระทบต่อธุรกิจการค้าผลไม้ของประเทศไทย ก่อให้เกิดการครอบงำตลาด ทำให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหาคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติอย่างเร่งด่วน ดังนั้น เพื่อให้สามารถกำกับดูแล ควบคุมการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติให้เป็นไปตามข้อกำหนดของไทย และสามารถนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ

๓.สาระสำคัญของการศึกษา

ล้งส่วนใหญ่เป็นของพ่อค้าชาวจีนเกือบครึ่งหนึ่งของล้งทั้งหมด เป็นการการส่งออกโดยล้งจีน ซึ่งเข้ามาประกอบธุรกิจรับซื้อและตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ โดยอาศัยคนไทยเข้าชื่อบ่งหน้าในลักษณะ “Nominee” จึงเป็นที่หวั่นเกรงว่าหากปล่อยไว้เช่นนี้ เกรงว่าภายใน ๕ ปี ธุรกิจรับซื้อผลไม้จะตกอยู่ในมือของล้งจีนทั้งหมด

ในอนาคต หากปริมาณการผลิตผลไม้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่ผู้ประกอบการไทยไม่มีประสบการณ์ในการทำตลาดการค้าผลไม้ เนื่องจากปล่อยให้คนต่างด้าวเข้ามาทำตลาดแทน ในที่สุดคนไทยก็จะขาดประสบการณ์ในการทำตลาดส่งออก โดยเฉพาะตลาดจีน

๔. ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

๔.๑ มาตรการการจัดระเบียบทางการค้า

ปัญหาการประกอบกิจการโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้าง) จีนในปัจจุบัน สามารถแก้ไขปัญหา โดยการบังคับใช้กฎหมายหลายฉบับให้เข้มข้นขึ้นได้ตามแนวทาง ดังนี้

(๑) **ปัญหาการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวโดยไม่ได้รับอนุญาต** การประกอบธุรกิจโรงคัดและบรรจุผลไม้ (ล้าง) จีนเป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยธุรกิจการรับซื้อผลไม้จากชาวสวนมาคัดกรองคุณภาพและขนาดบรรจุเพื่อส่งไปขายยังต่างประเทศจีน อาจถือเป็นการให้บริการบริษัทแม่ในต่างประเทศตามธุรกิจบริการตามบัญชี ๓ (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตการประกอบธุรกิจของสำนักงานผู้แทน จึงต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

นอกจากนี้ การคัดผลไม้เพื่อส่งออก แต่มีการขายผลไม้ที่ไม่ผ่านการคัดแยกบางส่วนในประเทศไทย ถือเป็นการประกอบธุรกิจการค้าที่อยู่นอกเหนือการคัดแยกผลไม้ จึงเป็นกิจกรรมภายในที่เกี่ยวกับผลิตผลทางการเกษตรตามบัญชี ๓ (๑๓) ซึ่งจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายดังกล่าวก่อนด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นจะถือเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายฉบับนี้

(๒) **ปัญหาพฤติกรรมทางการค้าไม่เป็นธรรม และมีการกระทำหรือตกลงร่วมกัน อันมีลักษณะผูกขาดทางการค้า** การประกอบธุรกิจโรงคัดและบรรจุผลไม้ (ล้าง) จีนโดยมีการกระทำหรือตกลงร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการ เพื่อซื้อผลไม้จากชาวสวนเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกัน มีการกำหนดราคาสำหรับผลไม้บางส่วนให้ต่ำกว่าราคาตลาดอาจเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

(๓) **ปัญหาการทำงานของคนต่างด้าว (บุคคลธรรมดา)** การที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยจะต้องได้รับใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกอบกับต้องได้รับอนุญาตให้อยู่และทำงานในประเทศไทยได้ด้วย (Permit to Stay) ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อน จึงควรตรวจสอบความถูกต้องของใบอนุญาตคนต่างด้าวในธุรกิจนี้ ผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง

(๔) **ปัญหาการจัดเก็บภาษี** การประกอบธุรกิจซื้อผลไม้ หากมีการทำธุรกรรมขายสินค้าในประเทศไทย เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ ถือเป็นการหารายได้ในประเทศไทย ซึ่งผู้มีรายได้จะมีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร จึงควรมีการตรวจสอบและจัดเก็บภาษีจากธุรกิจนี้ให้ถูกต้อง ครบถ้วน

(๕) **การจัดระเบียบการส่งออกนำเข้าผลไม้** ควรมีการกำหนดให้สมาคมการค้าที่ตั้งขึ้นเฉพาะได้เป็นตัวช่วยเสริมบทบาทการกำกับดูแลการส่งออกนำเข้าผลไม้ของไทยให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความถูกต้องและเป็นธรรม เช่น เรื่องการกำหนดเงื่อนไขทางการค้า การชำระเงิน เงื่อนไขการตลาด เงื่อนไขซื้อและการฝากขายอย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมของสมาชิกที่ส่งออกสินค้าและสามารถใช้เป็นเหตุผลในการต่อรองเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมจากประเทศผู้ซื้อ ทั้งนี้ สมาคมการค้าผลไม้และสมาชิกจะต้องมีความเข้าใจถึงเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดของบริษัทผู้นำเข้าแต่ละประเทศด้วย

(๖) **การกำกับดูแลการนำเข้าส่งออกผลไม้ให้เป็นระบบ** โดยอาจต้องมีการกำหนดประเภทผลไม้ที่มีความสำคัญและอาจจำเป็นต้องมีการออกใบอนุญาตนำเข้า (Import Licensing) และใบอนุญาตส่งออก (Export licensing) ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและหลักการตามข้อตกลง WTO

๔.๒ มาตรการส่งเสริม การส่งออก การค้าและการนำเข้า

(๑) การส่งเสริมการตลาด เพิ่มช่องทางการตลาดและเปิดโอกาสให้แก่คนไทย ให้กลับเข้ามา มีบทบาทในการส่งออกโดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศต้องช่วยสนับสนุนโดยเฉพาะ กลุ่ม SMEs ในการหาตลาดใหม่ ๆ ในต่างประเทศ รวมทั้งวางแนวทางสนับสนุนให้การค้าผลไม้ไทยเป็นวาระขับเคลื่อนสำคัญ

นอกจากนี้จะต้องสร้าง Platform การบริหารจัดการการค้า การตลาดและการทำเว็บไซต์ ผลไม้ไทย เพื่อเป็นโมเดลแก่ผู้ประกอบการไทย

(๒) การส่งออก กระทรวงพาณิชย์โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศควรนำมาตราการส่งเสริม เรื่อง การส่งออกผลไม้ การแปรรูปผลไม้โดยถือเป็นวาระสำคัญในการขับเคลื่อนผลไม้ไทย การส่งออกผลไม้ จะได้เป็นประโยชน์ต่อห่วงโซ่อุปทาน

(๓) การค้า การค้าผลไม้ในพื้นที่แหล่งผลิตในตลาดกลางการเตรียมการบรรจุ การส่งออก การส่งเสริม และสนับสนุนสินค้า ทำให้เกิดความคล่องตัวและมีระบบโลจิสติกส์ ทั้งด้านการขนถ่ายและห้องเย็นเป็นส่วนช่วยสนับสนุน ทั้งนี้ ให้เป็นการดำเนินการที่เกี่ยวกับ SMEs ของไทยหรือเกษตรกรไทย หรือสหกรณ์ผู้ผลิต เพื่อรักษาผลประโยชน์ให้ตกอยู่ในประเทศ และเป็นการช่วยให้ผู้ประกอบการต่างชาติ ได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำเข้าที่ติดต่อไป

(๔) การนำเข้า การนำเข้าผลไม้บางประเภท อาจต้องกำหนดมาตรฐานที่เข้มงวดเพื่อให้ผู้บริโภค ได้รับของที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล

๔.๓ มาตรการเพิ่มเติมอื่น ๆ

(๑) ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและมีการซื้อขายแบบ On-Line สนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่ม และทำการซื้อขายแบบ On-Line เพื่อขยายช่องทางการตลาด ทำให้สามารถขายสินค้าไปได้ทั่วโลก นอกจากนี้ สหกรณ์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนึกกำลังเพื่อส่งเสริมให้มีการตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ หรือส่งเสริมให้ โรงคัดบรรจุผลไม้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันกับโรงคัดบรรจุผลไม้ของคนต่างด้าวได้ ภาคเอกชนต้องเข้ามา มีบทบาทในการสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่นด้วย เช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาหอการค้าจังหวัด ในการสร้างผู้นำทางการตลาดและเป็น Smart SMEs. เป็นต้น

(๒) การกำหนดมาตรฐาน GAP/GMP กำหนดให้ผู้ส่งออกผักและผลไม้ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออก โดยผลิตผลที่ส่งออก ต้องมาจากแปลงปลูกที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice : GAP) และมาจากโรงคัดบรรจุที่ผ่านการรับรองคุณภาพและมาตรฐานตามระบบการผลิตที่ดี (Good Manufacturing Practice : GMP) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตรส่งออกของไทยแก่ประเทศคู่ค้าตาม ระเบียบการส่งออกพืชผักและผลไม้สด

(๓) นอกจากการบังคับใช้กฎหมายแล้ว ควรกำหนดมาตรการอื่น ๆ เช่น

- กำหนดให้ผลไม้เป็นรายการสินค้าสำคัญที่ควรมีการควบคุม กำกับดูแลปริมาณที่นำเข้าส่งออก ตามพระราชบัญญัติการส่งออกนำเข้า พ.ศ. ๒๕๒๒

- จัดระบบการเก็บภาษีรองรับ

- มาตรการส่งเสริมให้ชาวสวนมีความเข้มแข็ง เช่น การรวมตัวเป็นสมาคมการค้า และการหาตลาด ประเทศอื่น นอกจากประเทศจีน โครงการนวัตกรรมการแปรรูปผลไม้หรือการเรียนรู้ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองทางการค้ามากขึ้น

(๔) การดำเนินการของสหกรณ์การเกษตรสร้างรูปแบบการดำเนินการของสหกรณ์การเกษตร ให้มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ การสนับสนุนการเปิดเว็บไซต์เพื่อการจำหน่ายผลไม้ออนไลน์ ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีมติ เห็นด้วยกับข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สถาบันสัญญาแห่งชาติ พิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สถาบันสัญญาแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า การวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SME) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ก่อให้เกิดการสร้างงานและขับเคลื่อนและความสำเร็จเติบโตของระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย ให้มีความมั่นคง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนา SME เพื่อเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ยังคงประสบปัญหาอุปสรรคทั้งในส่วนของการเข้าถึงมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ ของรัฐที่เหมาะสม โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ทำให้มี SME จำนวนมากที่ต้องเสียโอกาสขยายกิจการของตนเองให้เติบโตหรือใน SME บางรายอาจไม่สามารถแข่งขันหรือดำเนินธุรกิจต่อไปได้ท่ามกลางสภาพการณ์ของเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น คณะกรรมการจึงเห็นสมควรศึกษาในด้านภาพรวมของการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME การปล่อยสินเชื่อให้แก่ SME ของสถาบันการเงิน ประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ นโยบายของภาครัฐ รวมไปถึงมาตรการและโครงการของรัฐในการสนับสนุนช่วยเหลือด้านแหล่งเงินทุนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐ ประกอบด้วย มาตรการสินเชื่อ มาตรการค้ำประกัน มาตรการร่วมลงทุนหรือกองทุน และมาตรการอื่น ๆ รวมไปถึงปัญหาอุปสรรคของการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME และแนวทางการเพิ่มศักยภาพของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๒. วัตถุประสงค์

การศึกษานี้วิเคราะห์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME มีวัตถุประสงค์สำคัญในการนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการเข้าถึงสินเชื่อและผลของมาตรการสนับสนุนสินเชื่อแก่ SME เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการดำเนินการหรือแก้ไขปัญหาลดอุปสรรคต่อไป

๓. สาระสำคัญของการศึกษา

ในการศึกษาของคณะกรรมการได้จำแนกการวิเคราะห์ผลออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ภาพรวมการปล่อยสินเชื่อให้แก่ SME ของสถาบันการเงิน

พบว่า การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ให้กับ SME ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ในภาพรวมมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ประเภทธุรกิจที่ได้รับสินเชื่อสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจการค้าปลีกค้าส่ง (ร้อยละ ๓๒.๙) ธุรกิจอุตสาหกรรม (ร้อยละ ๒๒.๐๖) และธุรกิจบริการ (ร้อยละ ๑๑.๒) ดังนั้น การที่ภาครัฐดำเนินโครงการต่าง ๆ ภายใต้มาตรการด้านการเงินเพื่อสนับสนุน SME ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนเป็นวงเงินสินเชื่อรวม ๒๓๕,๐๐๐ ล้านบาท และวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ ๒๒๓,๕๐๐ ล้านบาท จึงถือว่าเป็นวงเงินส่วนที่เพิ่มให้แก่ธนาคารพาณิชย์ที่มีวงเงินสินเชื่อให้แก่ SME อยู่แล้ว และยังไม่มีการเบิกจ่ายเงินกู้ก็เป็นจำนวนมากถึง ๔ ล้านล้านบาท

๒) การวิเคราะห์ผลของมาตรการด้านสินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ

พบว่า มาตรการทางด้านสินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อนี้มีลักษณะพิเศษ คือ การผสมผสานบทบาทของสถาบันการเงินภาคเอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการด้วย ซึ่งการดำเนินธุรกิจของธนาคารพาณิชย์จะต้องดำเนินการภายใต้มาตรฐานสากลและการกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย การปล่อยสินเชื่อทุกประเภทของธนาคารพาณิชย์จำเป็นต้องพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL)

๓) การวิเคราะห์ผลของมาตรการกองทุนสำหรับ SME

พบว่า มาตรการกองทุนเพื่อช่วยเหลือ SME แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะที่มีเป้าหมายแตกต่างกัน คือ กองทุนเพื่อการร่วมลงทุนในลักษณะของ Venture Capital ซึ่งเน้นธุรกิจเริ่มต้น Startup และมีนวัตกรรม และ กองทุนที่ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินในลักษณะเงินอุดหนุน ทั้งนี้ กองทุนร่วมลงทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยธนาคารของรัฐยังไม่มีแนวทางและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาที่ชัดเจน ขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีการอนุมัติร่วมลงทุนน้อยมาก ส่วนด้านกองทุนเพื่อให้เงินอุดหนุนพบว่า การดำเนินงานยังไม่บรรลุผลมากนัก ส่วนหนึ่งจากมาจากการพิจารณาที่มีหลายขั้นตอนและวงเงินช่วยเหลือที่ให้ SME ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายย่อยมีมูลค่าต่อรายไม่สูงมาก ถือเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมอาชีพทางธุรกิจให้ผู้ที่ขาดโอกาสและอาจส่งผลดีในระยะยาวหากภาครัฐมีการให้ความรู้และทักษะการประกอบธุรกิจควบคู่ไปด้วย

๔) การวิเคราะห์ผลของมาตรการสนับสนุนอื่น ๆ

พบว่า ภาครัฐมีการออกมาตรการสนับสนุนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่มาตรการทางการเงินโดยตรง แต่ก็มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ SME สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ดีขึ้นและสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาศักยภาพในระยะยาว เช่น การออกพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเพิ่มทรัพย์สินที่นำมาใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อ ซึ่งยังคงมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติโดยเฉพาะด้านการประเมินราคาทรัพย์สินและตลาดรองรับ มาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ SME เข้าระบบและจัดทำบัญชีชุดเดียว มาตรการเพื่อสนับสนุนกิจการร่วมลงทุนและมาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับ SME อย่างไรก็ตาม การใช้มาตรการภาษีเพื่อจูงใจ SME ให้เข้าสู่ระบบเป็นนิติบุคคลจำเป็นต้องคำนึงถึงความพร้อมของ SME เป็นสำคัญด้วย

๔. ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME มีข้อสรุปและข้อเสนอแนะในส่วน of มาตรการตามโครงการของภาครัฐเพื่อให้นโยบายสนับสนุนช่วยเหลือแก่ SME มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นตามมาตรการเหล่านี้ที่แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน คือ

๑) ด้านมาตรการสินเชื่อและมาตรการค้ำประกัน ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และประเภทธุรกิจที่ต้องการให้ความช่วยเหลือต้องมีความชัดเจน

๒) ด้านมาตรการกองทุนสำหรับ SME เห็นว่ากองทุนร่วมลงทุนควรมีกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจน และกลไกรองรับที่เหมาะสม ตลอดจนการปรับแนวทางการดำเนินงานของกองทุน SME ตามแนวพระราชรัฐให้เหมาะสม

๓) ด้านมาตรการอื่น ๆ เห็นว่า การส่งเสริมจูงใจให้ผู้ประกอบการเสียภาษีอย่างถูกต้อง ควรดำเนินการมุ่งเป็นแต่ละประเภทธุรกิจตลอดทั้งวงจร

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

คณะรัฐมนตรีได้รับข้อสังเกตของคณะกรรมการ โดยได้มีการมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการการการสังคม การเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง การรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี
และความรุนแรงในครอบครัว

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

ปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมาเป็นระยะเวลานาน ปัจจุบันสถานการณ์ปัญหาดังกล่าวได้ขยายวงกว้างขึ้นและมีระดับของความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กและสตรีเป็นอย่างมาก ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีข้อมูลปรากฏชัดเจนว่า กว่าร้อยละ ๘๐ ของผู้กระทำความรุนแรงเป็นคนใกล้ชิด เป็นคู่สมรสหรือเป็นบุคคลในครอบครัว ร้อยละ ๘๑ ของผู้กระทำความรุนแรงเป็นชาย ร้อยละ ๑๐ ของผู้กระทำความรุนแรงเป็นหญิง โดยที่ร้อยละ ๘๘ ของผู้ถูกกระทำเป็นผู้หญิง ในขณะที่ร้อยละ ๑๑ ของผู้ถูกกระทำเป็นชาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่กระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมกระทำความรุนแรงที่พบเห็นในสังคมส่วนใหญ่เป็น “ผู้ชายในครอบครัว” (ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็กและสตรี และความรุนแรงในครอบครัว จากเว็บไซต์ www.violence.in.th ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว) โดยที่เหยื่อผู้ถูกกระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็น “ผู้หญิงและเด็กในครอบครัว” ทั้งนี้ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมีหลายรูปแบบทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางวาจา และทางเพศ เช่น การทำร้ายร่างกาย การบังคับจิตใจ การข่มขู่ การใช้วาจาที่ว่า ทำให้เจ็บช้ำน้ำใจ การควบคุมกักขัง การข่มขืนกระทำชำเรา และการกระทำอนาจาร เป็นต้น การกระทำเหล่านี้ล้วนเป็นภัยคุกคามร้ายแรงต่อความมั่นคงของชีวิต เป็นอุปสรรคในการพัฒนาของผู้หญิง และการสร้างสังคมที่สันติสุข รวมทั้งละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้หญิงในการดำรงชีวิตที่มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์คณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดย คณะอนุกรรมการกิจการสตรี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงดำเนินงานเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวในรูปแบบต่าง ๆ ในการสร้างความตระหนักที่ไม่นิยมการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว โดยการรวมพลังจากทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชน เพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวให้หมดสิ้นไป การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือการทำงานร่วมกันในการป้องกัน แก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งเปิดเวทีในการระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ ปัญหา และข้อเสนอแนะ เพื่อรวบรวมและจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีความตระหนักถึงความสำคัญในการยุติการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

๒.๒ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชน รวมพลังเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

๒.๓ เพื่อเป็นเวทีในการระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล ปัญหา และข้อเสนอแนะ เพื่อรวบรวมและจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓. สาระสำคัญของการศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาระดับชาติ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดย คณะอนุกรรมการกิจการสตรี ได้ดำเนินการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบต่าง ๆ การดำเนินงานดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชน

ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าวส่งผลให้สังคมไทยเกิดความตระหนัก รับรู้ เห็นความสำคัญในการหยุดยั้งความรุนแรงในสังคม เกิดเครือข่ายความร่วมมือบูรณาการการทำงานร่วมกัน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชน โดยใช้กระบวนการเวทีในการระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล ปัญหา และข้อเสนอแนะ เพื่อรวบรวมและจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคม นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้หญิง และสื่อสารไปยังผู้คนในสังคมทุกภาคส่วน ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ให้ร่วมมือกันในการคุ้มครองสิทธิสตรี ปกป้องสตรี เด็ก และบุคคลในครอบครัว ให้รอดพ้นจากการกระทำความรุนแรงในทุกรูปแบบ ผลการดำเนินงานตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ปัจจุบัน สรุปผลการดำเนินงานสาระสำคัญ เรียงลำดับดังต่อไปนี้

๑. การจัดเวทีวิชาการเพื่อระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล สะท้อนปัญหา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อรวบรวม และจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคม โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการขับเคลื่อนการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในรูปแบบต่างในสังคม ผลที่ได้จากเวทีเสวนาวิชาการ สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อกำหนดมาตรการ แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นในสังคมต่อไป สาระสำคัญของเวทีวิชาการที่ได้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ การสัมมนา เรื่อง “เดินหน้า เพื่อสังคมไทย ไร้ความรุนแรง” Start To Stop Violence ! (เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗)

๑.๒ การเสวนา เรื่อง “ยกระดับ ... การยุติความรุนแรงในครอบครัว สตรี และเด็ก Step Up and Speak Out to Stop Domestic Violence (เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)

๑.๓ การเสวนาวิชาการ เรื่อง “รวมพลังยุติความรุนแรงต่อสตรี และเด็ก” (เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

๑.๔ การสัมมนาวิชาการ เรื่อง “สร้างสังคมไทย ไร้ความรุนแรง : Zero Violence Society” (เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)

๒. การสร้างความตระหนัก รับรู้ และเห็นความสำคัญของการรณรงค์ ป้องกัน การแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ผ่านทางสื่อออนไลน์ช่องทางต่าง ๆ ผ่านการจัดทำมิวสิควิดีโอ ประกอบเพลง เพื่อเป็นสื่อในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้หญิง และสื่อสารไปยังผู้คนในสังคมทุกภาคส่วน ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ให้ร่วมมือกันในการคุ้มครองสิทธิสตรี ปกป้องสตรี เด็ก และบุคคลในครอบครัว ให้รอดพ้นจากการกระทำความรุนแรงในทุกรูปแบบ

นอกจากนี้ ได้ดำเนินการร่วมกับสถาบันการศึกษาทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ดำเนินการรณรงค์ การให้ความรู้ทางด้านวิชาการ การสาธิตศิลปะป้องกันตนเอง โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ดารา นักแสดง ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ วัฒนธรรม และทักษะอันจำเป็นในการดำรงชีพ สร้างบุคลิกภาพทางสังคมให้แก่สมาชิกทางสังคม ให้สามารถปรับตนเองในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและปฏิบัติตนให้มีคุณค่าแก่สังคม หน้าที่ในการสร้างกลุ่มเพื่อนเป็นหน้าที่แฝงของสถาบันการศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อน เพื่อสนองความต้องการทางจิตใจของสมาชิกในสังคม และโดยที่นักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ที่เป็นผลผลิตของสถาบันการศึกษา

ในทุกกระดับ นับว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า และมีความสำคัญกับการพัฒนาประเทศชาติในทุกมิติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ต่อบุคคลในอนาคต สามารถผนึกกำลังกันเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการสร้างความตระหนักรู้ให้กับสมาชิกในสังคมเล็งเห็นความสำคัญของการป้องกันและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม สาระสำคัญของการณรงค์ สร้างความตระหนักรู้ เพื่อร่วมพลังในการขับเคลื่อน ป้องกัน แก้ไขปัญหาความรุนแรงทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นในสังคม สรุปดังนี้

๒.๑ การประพันธ์เพลง “เธอ” โดยคณะอนุกรรมการกิจการสตรี เพื่อใช้เป็นสื่อในการสร้างกำลังใจ สร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง

๒.๒ การประกวดมิวสิกวิดีโอประกอบเพลง “เธอ” (ช่วงเดือนมกราคม – เมษายน ๒๕๖๑)

๒.๓ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “New Gen Say No – คนรุ่นใหม่ไร้ความรุนแรง” โดยมุ่งเน้นกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษา

- ดำเนินการส่วนกลาง ดังนี้ โรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนทวีธาภิเศก มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายน ๒๕๖๑)

- ดำเนินการส่วนภูมิภาค ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น (เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๑) และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา (เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๑)

๔. ข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกต

หน่วยงานภาครัฐซึ่งมีภารกิจหลักในการณรงค์เพื่อยุติเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว คือ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ร่วมดำเนินงานกับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่สังคม และให้ทุกภาคส่วน ใส่ใจและมีความมุ่งมั่นในการแก้ไข เพื่อให้สังคมไทยสามารถเป็นสังคมไทยไร้ความรุนแรง

คณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหารถราจร
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลแบบองค์รวม

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

ปัญหารถราจรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ผู้ใช้รถใช้ถนนประสบอยู่ทุกวันนี้ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เกิดผลเสียต่อคุณภาพชีวิต ประชาชนเกิดความเจ็บป่วย ความเครียดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุปัญหารถราจรที่รวบรวมได้จากหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยที่สำคัญอันดับต้น ๆ คือ จำนวนรถยนต์มากกว่าพื้นที่ถนนจะรองรับได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ประเด็นของสาเหตุคล้ายคลึงกัน แม้จะต่างกันในช่วงเวลาแต่เหตุที่มาของปัญหายังคงเป็นเหตุเดิมซึ่งภาครัฐและหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตระหนักถึงการแก้ไขปัญหามาโดยตลอด แต่ยังไม่สามารถทำให้ผู้ใช้รถใช้ถนนหลุดพ้นจากสภาพปัญหาดังกล่าวได้ ประเด็นสำคัญที่เป็นสาเหตุหลักของปัญหารถราจรมีรายละเอียด ดังนี้

- ๑) ความต้องการใช้รถใช้ถนนของประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น
- ๒) โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการจราจรไม่เพียงพอและเชื่อมต่อไม่สมบูรณ์
- ๓) การบูรณาการระบบขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางราง ยังขาดการเชื่อมต่อถึงกันด้วยระบบนำส่งผู้โดยสารเข้าระบบราง (Feeder) อย่างเป็นรูปธรรม
- ๔) การบริหารจัดการจราจรและการกำกับดูแลการจราจรที่ยังขาดเอกภาพในการบริหารจัดการคน ระบบ และเทคโนโลยีที่สัมพันธ์กัน

๒. วัตถุประสงค์

การพิจารณาศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และการแก้ไขด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการจราจร การบูรณาการระบบขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางราง และการบริหารจัดการจราจรและกำกับดูแลการจราจร โดยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากทุกมิติร่วมกับการสนธิแผนงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหารถราจรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลแบบองค์รวมที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓. สารสำคัญของการศึกษา

การศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหารถราจรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลแบบองค์รวม ได้นำเสนอแผนงานการแก้ไขปัญหารถราจรเชิงบูรณาการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยมุ่งให้ปัญหารถราจรที่เกิดขึ้นได้รับการแก้ไขอย่างตรงประเด็นภายใต้การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษานำเสนอกรอบแนวทางแก้ไขที่สำคัญเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายการลดจำนวนรถยนต์ผ่านข้ามพื้นที่ในเมือง รวมถึงพื้นที่ชุมชนหนาแน่น และลดการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล โดยให้ประชาชนทิ้งรถไว้บ้าน หันมาใช้ระบบขนส่งสาธารณะมากขึ้น และเพื่อให้การแก้ไขปัญหารถราจรมีประสิทธิภาพควรมีหน่วยงานบริหารจัดการและกำกับดูแลการจราจรที่มีเอกภาพ และในอนาคตควรมุ่งเน้นการสร้างระบบขนส่งทางรางมากกว่าการสร้างถนน มุ่งเน้นการขนส่งคน มิใช่เพื่อขนส่งรถยนต์ ทั้งนี้ เพื่อให้ปัญหาการจราจรได้รับการแก้ไขอย่างยั่งยืน

๔. ข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกต

- ๑) กระทรวงคมนาคมและกรุงเทพมหานคร โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานระบบรางควรปรับเปลี่ยนวิธีการได้มาซึ่งที่ดินเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาเชิงพาณิชย์ และลดประเด็นข้อโต้แย้งในการประชาพิจารณ์ลงได้

๒) กระทรวงคมนาคมและกรุงเทพมหานคร โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบการกำหนดนโยบายและวางแผน ควรจัดทำข้อตกลงร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อกำหนดเส้นทางและควรศึกษาความต้องการเดินทางของประชาชนตามการขยายตัวของเมือง ทั้งนี้ เส้นทางถนนที่พบการขาดหายของจุดเชื่อมต่อเส้นทาง (Missing Link) ควรมีการก่อสร้างเส้นทางถนนให้เชื่อมต่อกัน แต่ถ้าเป็นการเพิ่มเติมเส้นทางหลัก ควรมุ่งเน้นการสร้างระบบรางเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพมหานครและพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างปริมณฑล ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลและเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางคมนาคมขนส่งของประเทศที่จะมุ่งสู่การใช้ระบบรางเป็นหลัก และการจัดสรรงบประมาณเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๓) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ควรดำเนินการศึกษาเส้นทางระบบราง โดยนำข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทางจาก รพท./รฟม./กทม. มาพิจารณาร่วมกันว่ามีเส้นทางใดซ้ำซ้อนกันหรือไม่ หรือกำหนดให้มีเส้นทางใดที่ควรเชื่อมต่อกัน เพื่อให้ระบบรางเป็นระบบขนส่งมวลชนสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการเดินทางของคนให้ได้มากที่สุด

๔) รัฐบาลควรส่งเสริมการพัฒนาการพัฒนาระบบราง ระยะที่ ๒ เพื่อให้เส้นทางเชื่อมต่อกันเป็นโครงข่ายครอบคลุมพื้นที่ กรุงเทพมหานครในแนวตะวันออก - ตะวันตก และแนวเหนือ - ใต้

๕) กระทรวงคมนาคมโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบควรพิจารณาขยายเส้นทางระหว่างเมือง ซึ่งเป็นเขตเชื่อมต่อ ดังนี้ เส้นทางด้านทิศเหนือควรขยายถึงบางปะอินหรืออยุธยา เส้นทางทิศตะวันออกควรขยายถึงฉะเชิงเทรา และเส้นทางทิศใต้ควรขยายถึงราชบุรี เป็นต้น เพื่อแก้ไขปัญหาจราจรติดขัดระหว่างเขตติดต่อ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเทศกาล ทั้งนี้ เพื่อให้ทันต่อการขยายตัวของเมือง และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายการจราจร

๖) หน่วยงาน รฟม./รพท./กรุงเทพมหานคร ควรพิจารณาเพิ่มจุดจอดจักรยานในบริเวณสถานีรถไฟฟ้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการเชื่อมต่อการเดินทางของประชาชนจากบ้านมายังสถานีรถไฟฟ้า โดยเริ่มดำเนินการในชุมชนที่มีจำนวนประชากรอยู่อย่างหนาแน่น และอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานี ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการเดินทางด้วยจักรยาน รวมถึงความปลอดภัยในทรัพย์สินของประชาชนด้วย

๗) ควรผลักดันบทบาทของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ให้เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายวางโครงข่ายเส้นทางทั้งระบบให้มีความชัดเจนภายใต้การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท การทางพิเศษแห่งประเทศไทย รวมถึงกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบขนส่งและจราจรทั้งระบบอย่างมีเอกภาพ ลดความทับซ้อนของเส้นทาง ช่วยลดต้นทุนและงบประมาณในการก่อสร้างโครงการต่าง ๆ และยังมีความต้องการของแผนงานอีกด้วย นอกจากนี้ ควรมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานที่มอบหมายให้ โดยยึดประโยชน์รวมของประเทศเป็นตัวชี้วัดสำคัญมากกว่าตัวชี้วัดของแต่ละหน่วยงาน

๘) กรุงเทพมหานครควรมีบทบาทในการบริหารจัดการจราจรในฐานะเป็นเจ้าของพื้นที่ที่มีรายได้จากภาษีรถยนต์ต่อปีสูงกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท จึงควรมีการกำหนดการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน เพื่อการบริหารจัดการจราจร การวางแผน การจัดระบบอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยบูรณาการร่วมกับกองบังคับการตำรวจจราจรที่ต้องมีการพัฒนาวิสัยผู้กำกับให้มีการควบคุมและกำกับดูแลการจราจรอย่างเคร่งครัดเพื่อให้การบริการจราจรมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นรวมถึงการรณรงค์สร้างวินัยจราจรแก่ผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างต่อเนื่อง

๙) หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบควรมีการศึกษากิจการบริหารจัดการระบบรางร่วมกันระหว่างหน่วยงาน รฟม./รพท./กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด ทั้งในเรื่องความสะดวก สะอาด ความรวดเร็ว ความปลอดภัย และค่าโดยสารที่เหมาะสม

อีกทั้งยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานทั้งด้านโครงสร้าง คน ระบบ และเทคโนโลยี ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดตั้งกรมการขนส่งทางราง ซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแลและรับผิดชอบด้านระบบราง ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ

๑๐) หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบควรผลักดันแนวทางการแก้ไขปัญหาจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลแบบองค์รวมเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้ปัญหาจราจรที่เรื้อรังสั่งสมมานานได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้มีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ และส่งรายงานข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน เช่น โครงการนำร่องเพิ่มช่องทางจราจรถนนวิภาวดี-รังสิต บริเวณหน้าสนามบินดอนเมือง ให้เป็น ๓ ช่องจราจรพร้อมปรับปรุงทางเชื่อมเข้าสนามบินโครงการนำร่องปรับปรุงเส้นทางเดินรถประจำทางใหม่ ให้รองรับการเชื่อมต่อระหว่างชุมชน ที่พักอาศัย กับรถไฟฟ้า เพื่อเป็นระบบนำส่งผู้โดยสารเข้าระบบราง (Feeder)

คณะกรรมการการพลังงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรื่อง “โครงการพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (โครงการสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ) เกี่ยวกับการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าชุมชนในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา”

๑. ความเป็นมาของการพิจารณาศึกษา

ตามที่นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ผอ.รมน.) ได้มอบนโยบายเรื่องสามเหลี่ยมเศรษฐกิจของพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ โดยกำหนดให้อำเภอเบตงเป็นพื้นที่พัฒนาพลังงานไฟฟ้าแบบยั่งยืนเพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาและติดตามด้านพลังงานไฟฟ้า จึงได้ดำเนินการพิจารณาการศึกษาเรื่องการพัฒนาพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ให้มีความมั่นคงด้านพลังงานไฟฟ้าด้วยการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าชุมชน ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. วัตถุประสงค์ของการพิจารณาศึกษา

เพื่อศึกษาข้อเท็จจริง ข้อขัดข้อง ตลอดจนสภาพปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าชุมชนของอำเภอเบตง จังหวัดยะลา และกำหนดแนวทางการแก้ไขและพัฒนา ตลอดจนศึกษากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อนำเสนอผลการพิจารณาศึกษาต่อรัฐบาล เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพิจารณาดำเนินการพัฒนาพลังงานไฟฟ้าชุมชนในพื้นที่อำเภอเบตงให้เป็นรูปธรรมในการปฏิบัติ

๓. สาระสำคัญของการพิจารณาศึกษา

ในปัจจุบันสถานภาพระบบไฟฟ้าในอำเภอเบตงมีระบบสายส่งไฟฟ้าเข้าไปเพียงเส้นทางเดียว ขนาด ๑๑๕ kV จากสถานีไฟฟ้าย่อยบางกลางของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จังหวัดยะลา ระยะทาง ๕๕ กิโลเมตร ถึงสถานีไฟฟ้ายุพราชันย์ เพื่อปรับแรงดันลงเป็น ๓๓ kV แล้วเข้าสู่อำเภอเบตง ระยะทาง ๗ กิโลเมตร จากระยะทางไกลและสภาพภูมิประเทศทำให้มีสถิติไฟฟ้าดับบ่อยครั้งเป็นเวลานานเป็นลำดับต้น ๆ ของประเทศไทย นอกจากนี้ ยังมีปัญหาไฟฟ้ายับจากการก่อความไม่สงบถึง ๒ ครั้ง ใช้เวลาซ่อมนานถึง ๑๐ เดือน ปัญหาของระบบไฟฟ้าจึงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของอำเภอเบตงทั้งในด้านการท่องเที่ยว การเกษตรและคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับความต้องการพลังงานไฟฟ้าในพื้นที่ของอำเภอเบตงอยู่ที่ประมาณ ๑๑ - ๑๓ เมกะวัตต์ และจากการพยากรณ์ความต้องการพลังงานไฟฟ้าในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๘) จากอัตราการขยายตัวภาคการท่องเที่ยว รวมถึงด้านเศรษฐกิจอื่น ๆ คาดว่าจะอยู่ที่ ๒๒ เมกะวัตต์ และอำเภอเบตง ควรมีความสามารถกำลังผลิตไฟฟ้าไม่น้อยกว่า ๒๖ เมกะวัตต์ (เพิ่มกำลังผลิตสำรองร้อยละ ๑๕) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ในด้านสถานภาพพลังงานทดแทน สำหรับเชื้อเพลิงชีวมวล (ไม้ยางพารา) อำเภอเบตงมีพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวน ๑๗๒,๒๔๓ ไร่ ในจำนวนนี้เป็นพื้นที่ไม้ยางพาราที่มีอายุมากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไป (นำมาแปรรูปและเป็นเชื้อเพลิงชีวมวล) จำนวน ๑๒๑,๓๐๑ ไร่ สามารถผลิตเป็นเชื้อเพลิงชีวมวลได้ ๖.๓ ล้านตัน จำนวนเชื้อเพลิงชีวมวลดังกล่าวนี้ สามารถใช้ผลิตพลังงานไฟฟ้า ขนาด ๒๐ เมกะวัตต์ ได้เป็นระยะเวลา ๒๐ ปี นอกจากเชื้อเพลิงชีวมวลแล้ว อำเภอเบตงยังมีศักยภาพในการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนอื่น ๆ ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ ลม น้ำ และขยะชุมชน เป็นต้น

จากสภาพข้อเท็จจริงตามที่กล่าวในเบื้องต้น จึงพิจารณาเห็นว่า แนวทางการแก้ปัญหาความมั่นคงด้านพลังงานไฟฟ้าอย่างยั่งยืนในอำเภอเบตงที่เหมาะสม คือ การพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าในอำเภอเบตงให้สามารถผลิตไฟฟ้าได้อย่างเพียงพอ ด้วยการใช้โรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงชีวมวลไม้ยางพาราเป็นกำลังผลิตหลักจำนวน ๓ โรง กำลังผลิตรวม ๑๙ เมกะวัตต์ ใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าดีเซล ขนาด ๑ เมกะวัตต์ จำนวน ๗ เครื่อง รวมทั้งระบบสายส่ง ๑๑๕ kV

เดิมเป็นกำลังผลิตสำรอง และนำเอาระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ (Smart Grid) ที่ประกอบด้วยระบบ Micro Grid และระบบกักเก็บพลังงาน (Energy Storage) เข้ามาบริหารจัดการ ทั้งการควบคุมการผลิต การส่งและการจำหน่าย

๔. ข้อเสนอแนะ

๑) หน่วยงานที่จะรับผิดชอบโครงการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าชุมชนในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ควรเป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบดำเนินโครงการ พัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าชุมชนในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เพราะเป็นโครงการที่มีการพัฒนาให้สามารถผลิตไฟฟ้าและบริหารจัดการกำลังผลิตภายในพื้นที่แบบพึ่งพาตัวเอง เพราะเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการจำหน่ายไฟฟ้าในพื้นที่อยู่เดิม ซึ่งมีข้อมูลและแผนการดำเนินการต่าง ๆ อย่างชัดเจนอยู่แล้ว ทั้งนี้ ต้องปรับแก้ไขกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (Very Small Power Producer : VSPP) อันได้แก่ การพิจารณาการขอจำหน่ายไฟฟ้า การทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้า การพิจารณาอนุญาต และการดำเนินการในการขนานเครื่องกำเนิดไฟฟ้า การทดสอบการขนานเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (First Synchronization) เข้าระบบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) และการเริ่มต้นซื้อขายไฟฟ้า (COD) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลเป็นรูปธรรมในการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าชุมชนในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

๒) แนวทางการแก้ปัญหาความมั่นคงระบบไฟฟ้าในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ระยะสั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ควรเร่งรัดการติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (Generator) ขนาด ๑ เมกะวัตต์ จำนวน ๗ เครื่อง เพื่อใช้แก้ปัญหาไฟดับในเบื้องต้นในพื้นที่อำเภอเบตง

ระยะยาว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ควรเร่งรัดการดำเนินการพัฒนาโรงไฟฟ้าชีวมวลของผู้ประกอบการในพื้นที่อำเภอเบตงให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว

๓) การร่วมทุนระหว่างชุมชนกับโรงไฟฟ้าชีวมวล

เจ้าของสวนยางในพื้นที่ต้องรวมตัวกันในรูปแบบของ “สหกรณ์” โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของเรื่องในการจัดตั้งและบริหารจัดการให้เจ้าของสวนยางและโรงเลื่อยทั้งหมดในอำเภอเบตงมารวมตัวกันในการแปรรูปไม้ยางพาราและผลิตเชื้อเพลิงชีวมวล แล้วนำสหกรณ์เข้าร่วมทุนกับผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าทุก ๆ โรงในพื้นที่ในลักษณะเป็นหุ้นส่วน ก็จะทำให้การผลิตเชื้อเพลิงและการผลิตไฟฟ้าเป็นผลประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย การผลิตและราคาเชื้อเพลิงก็จะมีเหมาะสมตามกลไกตลาดและมีความมั่นใจในการผลิตไฟฟ้า สัญญาแบบเสถียร (Firm Agreements) ต่อไปอย่างยั่งยืน

๔) กฎหมายและกฎระเบียบที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

ไม่ต้องตรากฎหมายหรือแก้ไขกฎหมายขึ้นใหม่ เพราะอยู่ในอำนาจของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่สามารถกำหนดระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการได้อยู่แล้ว โดยส่วนใหญ่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.)

๕) เรื่องอื่น ๆ

การจัดทำแผนปลูกพืชทดแทนไม้ยางพาราที่ถูกตัดไปเป็นเชื้อเพลิงเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของป่าไม้ให้สมบูรณ์ตามเดิม

๕. การดำเนินการของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

๑) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค : ได้ดำเนินโครงการติดตั้งระบบเครื่องสำรองจ่ายไฟฟ้า (Generator) ขนาด ๗ เมกะวัตต์ ในพื้นที่อำเภอเบตงแล้ว สามารถจ่ายไฟฟ้าภายในเดือนตุลาคม ๒๖๕๑

๒) บริษัท เบตง กรีน เพาเวอร์ จำกัด มีกำลังผลิต ขนาด ๗ เมกะวัตต์ ได้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าชีวมวลมีความคืบหน้าประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ คาดว่าจะเริ่มจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (COD) ได้ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑

- ๓) บริษัท พีซี เบตงกรีนเอ็นเนอร์ยี จำกัด มีกำลังการผลิต ขนาด ๕ เมกะวัตต์ ได้เริ่มปรับพื้นที่สำหรับการก่อสร้างโรงไฟฟ้าแล้ว จะสามารถก่อสร้างแล้วเสร็จและจ่ายไฟฟ้าได้ภายในปี ๒๕๖๒
- ๔) ระบบ Micro Grid กฟภ. อยู่ระหว่างการดำเนินการออกแบบและจัดตั้ง คาดว่าจะสามารถแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๓
- ๕) โรงไฟฟ้าแห่งที่ ๓ อยู่ในการจัดตั้งโครงการ

ด้านต่างประเทศ

**คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ
และการสื่อสารมวลชน สถาบันบัญญัติแห่งชาติ
เรื่อง ผลงานความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และพิจารณาศึกษานวัตกรรมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน**

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

ด้วยยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทยให้มีการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น เพื่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีเสถียรภาพและยั่งยืน นำไปสู่ความเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวต้องการการพัฒนาขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในการพัฒนาขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ได้ทำให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสารมวลชน จึงได้เดินทางไปประชุมทวิภาคี และศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทย ในการส่งเสริมการวิจัย การพัฒนาบุคลากร การบูรณาการด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยระหว่างสองประเทศ รวมทั้งการศึกษาโครงสร้าง การกำหนดนโยบาย วิธีการบริหารจัดการ และการพัฒนากฎหมายพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

๓. สารสำคัญของการศึกษา

การประชุมทวิภาคีร่วมกับสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีน (Chinese Academy of Sciences : CAS) มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑) สาธารณรัฐประชาชนจีนมีสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีน (CAS) เป็นหน่วยรับผิดชอบในการเสนอแนะร่างนโยบายด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศ ให้สภาประชาชนแห่งชาติที่เป็นองค์กรสูงสุด เป็นผู้พิจารณากำหนดเป็นนโยบายของสาธารณรัฐประชาชนจีน

๒) สถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีน (CAS) มีหน่วยงานในกำกับดูแลจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีผลงานวิจัยและพัฒนาทำให้มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศอย่างก้าวกระโดด เช่น หน่วยงานวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัล หน่วยงานวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดาวเทียม หน่วยงานพัฒนานักวิจัยและนักนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ

๓) สาธารณรัฐประชาชนจีนมีกฎหมายส่งเสริมการแปลงผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคเอกชนสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้วิจัยว่าจะได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม

๔. ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการได้ทำรายงานและข้อเสนอแนะให้กับรัฐบาล เพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑) ให้มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดการลงทุนการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศอย่างชัดเจน

๒) ให้มีสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์ไทย ในลักษณะเดียวกับสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีน (CAS) เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการส่งเสริมและจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานวิจัยต่าง ๆ ทำงานวิจัยที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดการสร้างทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนาอุตสาหกรรม และการสร้างมูลค่าในเชิงพาณิชย์

๓) ให้มีกฎหมายว่าด้วยผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ เพื่อให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร

๑) นายกรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบข้อเสนอความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง) และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดทำข้อเสนอความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีน (CAS) เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบายประเทศไทย ๔.๐

๒) การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ ได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติอุดมศึกษา วิจัย และนวัตกรรม พ.ศ. .... ที่มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีบทบาทและทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันกับสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีน (CAS) รวมทั้งมีหลักการบูรณาการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสารมวลชนเพื่อการยกระดับการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม ที่จะส่งผลให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ

คณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
จัดโครงการเสวนาทางวิชาการเพื่อเผยแพร่การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
แก่คณะทูตานุทูตและผู้บริหารองค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย
ในวันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐

๑. ความสำคัญ

ในโอกาสที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านต่าง ๆ อย่างครบถ้วนมาเป็นเวลาครบ ๓ ปี นับเป็นโอกาสอันดีในการเผยแพร่การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแก่คณะทูตานุทูตและผู้บริหารองค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย

ดังนั้น คณะกรรมการการต่างประเทศ จึงได้จัดการเสวนาทางวิชาการเพื่อเผยแพร่การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แก่คณะทูตานุทูตและผู้บริหารองค์การระหว่างประเทศในประเทศไทยขึ้น โดยกำหนดหัวข้อบรรยาย จำนวน ๕ ประเด็นหลัก คือ (๑) Roadmap ทางการเมือง และการปฏิรูปประเทศ (๒) กฎหมายด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน (๓) ด้านสังคม สิทธิสตรีและเด็ก (๔) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพันธกรณีระหว่างประเทศ และ (๕) บทบาทของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในเวทีระหว่างประเทศ

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ได้รับทราบข้อมูลและองค์ความรู้ รวมถึงผลงานที่ผ่านมาเกี่ยวกับบทบาทด้านการเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม กระบวนการตรากฎหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งเป็นการกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน อีกทั้งเป็นการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญยิ่งในการส่งเสริมให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของประชาคมระหว่างประเทศ

๓. สาระสำคัญ

การจัดเสวนาดังกล่าวเป็นการกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน อีกทั้งเป็นการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญยิ่งในการส่งเสริมให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของประชาคมระหว่างประเทศ

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการจึงได้พิจารณาจัด “โครงการจัดเสวนาทางวิชาการเพื่อเผยแพร่การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแก่คณะทูตานุทูตและผู้บริหารองค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย” ขึ้น และถือเป็นโอกาสดีในการสร้างความเข้าใจและกระชับความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเพื่อประโยชน์ของประเทศโดยรวม สรุปสาระสำคัญการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้าน Roadmap ดังนี้

๑. Roadmap ทางการเมือง และการปฏิรูปประเทศ โดย นางกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ผลการดำเนินการด้านการพิจารณาร่างกฎหมาย ในช่วง ๓ ปีเศษ ที่ผ่านมา ถึงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบกฎหมายไปแล้วทั้งสิ้น ๒๖๒ ฉบับ โดยในปี ๒๕๕๗ (ประมาณ ๕ เดือน) จำนวน ๔๙ ฉบับ ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๙๑ ฉบับ ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๗๕ ฉบับ และปี ๒๕๖๐ (ประมาณ ๗ เดือน) จำนวน ๔๗ ฉบับ การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและการเสนอร่างกฎหมายใหม่นั้น เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงกับนานาชาติและเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนประเทศสู่อนาคตซึ่งในแต่ละปีที่ผ่านมา แม้จะดูเหมือนว่าเรามีผลงานที่สามารถเร่งรัดออกกฎหมายได้เป็นจำนวนมากก็ตามแต่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแต่ละคนต่างก็ตระหนักดีว่าการมีกฎหมายเป็นจำนวนมากนั้น เป็นการสะท้อนในทางที่ไม่ดี เพราะจะส่งผลเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนแต่เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเร่งผลักดันกฎหมายต่าง ๆ ก็เนื่องจากต้องแก้ไขปรับปรุง

กฎหมายเดิมที่ล้าสมัยและไม่เป็นธรรมต่อประชาชน หรือกฎหมายที่เป็นอุปสรรคทำให้ต่างประเทศไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ให้การยอมรับ นอกจากนี้ กระบวนการตรากฎหมายและสถานการณ์ทางการเมืองของไทยในช่วงเวลาที่ผ่านมา ไม่เอื้ออำนวยและเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ เป็นผลให้กฎหมายหลายฉบับที่ไม่สามารถออกได้ในสถานการณ์ปกติ ก็สามารถออกมาใช้บังคับได้ในสภานี้

๒. กฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน โดย ดร.วรพล โสคติยานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนี้

๒.๑ การดำเนินการด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ

๒.๒ พระราชบัญญัติสำคัญที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายและได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง จึงมีมติให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ และเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างการพิจารณา เช่น ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งส่งเสริมให้กระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ ทำงานร่วมกัน ในลักษณะประสานเชื่อมโยงและมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกัน และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้วยเทคโนโลยีทางการเงิน พ.ศ. .... ตราขึ้นเพื่อแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้ รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาต่อยอดในประเทศไทย

๓. ด้านสังคม สิทธิสตรีและเด็ก โดย นายมณฑิธร บุญตัน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ได้ดำเนินการด้านนโยบายทางสังคมต่าง ๆ (social policies) ในการประสานความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งชุมชนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านประสานความร่วมมือเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาทางด้านสังคม ความยุติธรรมในสังคม โดยเฉพาะปัญหาการค้ามนุษย์ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพันธกรณีระหว่างประเทศ โดย พลเอก นิพัทธ์ ทองเล็ก สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การบรรยายนำเสนอประเด็นสำคัญ ดังนี้

๔.๑ ปัญหามลพิษและหมอกควันข้ามแดน เป็นประเด็นสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย และประเทศในอาเซียน คือ ปัญหามลพิษและหมอกควันข้ามแดน เพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในภูมิภาคอย่างรุนแรง

๔.๒ ประเด็นปัญหาโลกร้อน ประเทศต่าง ๆ ในโลกได้รับผลกระทบจากปัญหาโลกร้อนเป็นอย่างมาก รวมทั้งปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔.๓ การปลูกป่าชายเลนตามชายฝั่งทะเลที่อุดมสมบูรณ์ รวมทั้งการปลูกป่าชายเลนทดแทน

๕. บทบาทของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในเวทีระหว่างประเทศ โดย นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ดังนี้

๕.๑ นิติบัญญัติ (Legislation) ได้แก่ การให้ความเห็นชอบสนธิสัญญาและการประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่หรือฉบับแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งไม่ขัดต่อสนธิสัญญา

๕.๒ เวทีรัฐสภาระหว่างประเทศ (Inter-Parliamentary Fora) การเป็นสมาชิกภาพอย่างเป็นทางการ เช่น สหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union – IPU) และสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก (Asian-Pacific Parliamentarians’ Union – APPU)

๕.๓ ความสัมพันธ์ทวิภาคี (Bilateral Relations) เช่น การเยือนและการพบปะหารือของกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภา ในปัจจุบันกลุ่มมิตรภาพที่ยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่มี จำนวน ๔๐ กลุ่ม จาก ๖๗ กลุ่ม และการพบปะและการรวมตัวกันภายในประเทศ อาทิ การเข้าร่วมงานวันชาติของประเทศต่าง ๆ หรือเวทีอื่น ๆ ได้แก่ การสนทนา และการเสวนา เป็นต้น

๕.๔ กิจการต่างประเทศทั่วไป (Foreign Affairs in General) เช่น การพบปะหารือระหว่างคณะกรรมการการต่างประเทศและเอกอัครราชทูตและผู้แทนจากองค์การระหว่างประเทศ และการทำงานร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานอื่น ๆ ในประเด็นด้านต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน ภาพลักษณ์ และผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ

๔. ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

๑. ผู้เข้าร่วมการเสวนาได้แสดงความชื่นชมที่ไทยมีการดำเนินการในประเด็นเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงตามที่บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญ

๒. ผู้เข้าร่วมการเสวนาได้แสดงความสนใจเกี่ยวกับการอนุวัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการสูญหายโดยถูกบังคับ (Enforced Disappearance) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในไทยได้มีคำสั่งดำเนินการตามกฎหมายเพื่ออนุวัติตามอนุสัญญาดังกล่าว

๓. ผู้เข้าร่วมการเสวนาได้ให้ความสนใจในเรื่องความเท่าเทียมกันในสังคม โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ (minorities) ตามที่บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญ

๔. ผู้เข้าร่วมการเสวนาได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการลงทุน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยรัฐบาลไทยได้มีการส่งเสริมการลงทุนในทุกด้าน รวมไปถึงด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีเครื่องมือทางกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน ที่กำหนดมาตรการในการส่งเสริมธุรกิจ

ด้านการส่งเสริมและเผยแพร่ประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

คณะกรรมการธิการการเมือง สถาบันบัญญัติแห่งชาติ

พิจารณาศึกษา เรื่อง “การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย”

๑. ความเป็นมาของการพิจารณาศึกษา

ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ยุคสมัยแห่งการขับเคลื่อนประเทศด้วยการปฏิรูปประเทศในทุกด้าน เพื่อการสร้างความสามัคคีปรองดองระหว่างคนในชาติ และการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อกำหนดอนาคตของประเทศใน ๒๐ ปี ข้างหน้า ซึ่งการที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นได้ ความสำคัญอยู่ที่ประชาชนคนไทย ที่จะเป็นกลไกสำคัญที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่า ประชาชนคนไทยนั่นเองที่เป็นต้นเหตุของปัญหาและปัจจัยแห่งความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาทั้งปวง ดังนั้น แนวความคิดในเรื่อง “ความเป็นพลเมือง” คือ การให้ประชาชน (People) ได้ตระหนักถึง “หน้าที่” (Burden) “ความรับผิดชอบ” (Accountability) และ “อำนาจ” (Authority) ของตนต่อบ้านเมือง จึงเป็นข้อเสนอหนึ่งซึ่งเชื่อว่าเป็นทางออกที่เป็นไปได้มากที่สุดทางเลือกหนึ่ง โดยมีกระบวนการสร้างพลเมืองขึ้นมาใหม่ เพื่อรองรับอนาคตของประเทศที่กำลังขับเคลื่อนอยู่ในเวลานี้

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองที่พึงประสงค์ของประเทศไทยแสวงหากลไกและกลุ่มเป้าหมายในการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๗ – มาตรา ๒๖๑ เพื่อให้เกิดจิตสำนึกความเป็นพลเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ตระหนักถึงหน้าที่ที่สำคัญต่อประเทศชาติในการใช้สิทธิเลือกตั้งโดยพิจารณาลงคะแนนให้คนดีได้มีโอกาสในการปกครองประเทศ

๓. สาระสำคัญของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพภายใต้กรอบการศึกษาถึงแนวทางการปลูกฝังแนวคิดความเป็นพลเมืองให้กับประชาชนในทุกช่วงวัยตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยผู้สูงอายุ และกลุ่มอาชีพที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการปฏิรูปประเทศของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๔. ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ

๑) ข้อสังเกต

ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะสำคัญในความเป็นพลเมืองไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่คนไทยพึงมี คือ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ความรับผิดชอบตนเองและพึ่งตนเองได้ เคารพหลักความเสมอภาค เคารพความแตกต่าง มีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยส่วนรวม มีวินัย เคารพกฎหมาย ยึดถือในจารีตประเพณี มีความเข้าใจในระบอบการเมืองไทย ยึดถือผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว และมีความรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ประเทศไทยมีหลายองค์กรซึ่งเป็นกลไกในการดำเนินการเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ซึ่งผลการพิจารณาศึกษาพบว่ามี การดำเนินการเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมืองทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม แต่ยังเป็น การดำเนินงานโดยขาดการประสานความร่วมมือ ยกตัวอย่าง การดำเนินการของภาคการศึกษานั้น นอกจากกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมุ่งเน้นการดำเนินการในระบบการศึกษาแล้วนั้น ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงมหาดไทย ซึ่งสามารถดำเนินการเผยแพร่ความรู้ความเป็นพลเมืองไปยังประชาชนโดยทั่วไปในภูมิภาคต่าง ๆ ได้ สถาบันพระปกเกล้า ซึ่งสามารถเป็นหน่วยงานและบูรณาการงานด้านวิชาการทั้งภาคราชการ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

๒) ข้อเสนอแนะ

ในการดำเนินการเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมืองของประเทศไทย ในปัจจุบันได้มีหลายองค์กรที่ได้ดำเนินการแล้วแต่ยังขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลไกทางสังคมที่ควรมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองมากขึ้นกว่าปัจจุบัน คือ สถาบันครอบครัว ชุมชน และสื่อมวลชน ทั้งนี้กระบวนการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยผู้สูงอายุ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงอาจกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ ในส่วนภาคราชการอาจใช้งบประมาณสำหรับการส่งเสริมประชาธิปไตยที่ได้รับการจัดสรรในทุกกระทรวง ดำเนินการโดยสร้างตัวชี้วัดในการดำเนินการที่ชัดเจนรวมถึงคณะกรรมการการเลือกตั้ง ควรได้จัดสรรงบประมาณจากกองทุนให้พรรคการเมืองได้ดำเนินการดังกล่าว

กระบวนการเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ควรดำเนินการโดยการให้องค์ความรู้และฝึกทักษะควบคู่กันไป ซึ่งการฝึกทักษะถือเป็นการดำเนินการที่มีความสำคัญมากกว่าการให้ความรู้ ควรนำแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองตามกฎบัตรอาเซียนและแนวคิดความเป็นพลเมืองโลก ใช้เป็นองค์ความรู้ที่สำคัญในการเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ควรกำหนดแผนแม่บทการเสริมสร้างพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยเพื่อสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในแต่ละช่วงของการพัฒนา เพื่อให้เกิดการบูรณาการของยุทธศาสตร์ร่วมกันของแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและการนำไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานทุกหน่วยของภาครัฐและองค์กรภาคประชาสังคม เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน และมีความต่อเนื่องของการพัฒนาการเสริมสร้างพลเมืองของประเทศตามระบอบประชาธิปไตยที่ยั่งยืน

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๘/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานการพิจารณา เรื่อง “การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย” ซึ่งคณะกรรมการการเมืองพิจารณาเสร็จแล้ว และมีมติเห็นด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการเมือง

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ส่งรายงานการพิจารณา เรื่อง “การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย” พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการเมือง ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๙๗ วรรคสอง ไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ เพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการการวิสามัญการพิทักษ์และเทิดทูน
สถาบันพระมหากษัตริย์ สถานิติบัญญัติแห่งชาติ

พินิจการศึกษา เรื่อง การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์
ในการจัดทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์

๑. ความสำคัญ/สภาพปัญหา

เนื่องจากคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาพบว่า ในปัจจุบันเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
ยังไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมถึงยังไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อปวงชนชาวไทย

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
ได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ
ต่อปวงชนชาวไทย รวมถึงน้อมนำพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสมาใช้เป็นหลักและแนวทางในการดำเนินชีวิต
ตลอดจนอบรมสั่งสอนให้เด็กและเยาวชนเป็นคนดีของสังคม

๓. สารสำคัญของการศึกษา

คณะกรรมการการวิสามัญจึงเห็นควรให้มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์
โดยการจัดทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เด็ก เยาวชน และ
ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จำนวน ๓ เรื่อง ประกอบด้วย

๑) หนังสือชุดความรู้ เรื่อง “สถาบันพระมหากษัตริย์ไทย” จัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชนและเยาวชน
คนรุ่นหลังได้ตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์กับการเป็นสถาบันประมุขของชาติและเป็น
สถาบันหลักแห่งความมั่นคงของชาติ การจัดพิมพ์หนังสือดังกล่าว ครั้งที่ ๑ จำนวน ๓๘,๐๐๐ เล่ม และครั้งที่ ๒
จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม รวมจำนวนทั้งสิ้น ๕๘,๐๐๐ เล่ม

๒) หนังสือ “ทำดีเพื่อพ่อ” ตามพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร” จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าได้น้อมนำ
มาปฏิบัติ และเพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณในพระบรมราโชวาท และพระราชดำรัสอันทรงคุณค่า
ของพระองค์ในการที่จะนำมาใช้เป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจและเป็นหลัก ในการดำเนินชีวิตให้กับปวงชนชาวไทย
การจัดพิมพ์หนังสือดังกล่าว ครั้งที่ ๑ จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม และครั้งที่ ๒ จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม รวมจำนวนทั้งสิ้น
๔๐,๐๐๐ เล่ม

๓) หนังสือ “พระชนกนาถ พระปิตุมาหาราช ของชาวไทย” จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึง
พระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่มีต่อพสกนิกรชาวนานานัปประการ เพื่อเป็น
แนวทางในการสอนอบรมลูกหลานให้เป็นคนดี อุตสาหะ ใส่ใจในการศึกษา และเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติ
พระองค์ เพื่อทำให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ การจัดพิมพ์หนังสือดังกล่าว ครั้งที่ ๑
จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม และครั้งที่ ๒ จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐ เล่ม

การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หนังสือ

คณะกรรมการการวิสามัญได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หนังสือดังกล่าวให้ประชาชนได้รับทราบ
ผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้

สื่อออนไลน์ คือ การจัดทำโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์หนังสือ เพื่อให้ประชาชนสามารถดาวน์โหลดหนังสือ E-book ผ่านแอปพลิเคชัน 4DBOOK และจัดทำไลน์ออฟฟิเชียล @dynastyinfo เพื่อให้ประชาชนมีช่องทางสำหรับสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการขอรับหนังสือและเป็นช่องทางในการติดต่อสอบถามในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

สื่อออฟไลน์ คือ การนำหนังสือตัวอย่างและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์หนังสือ ทั้ง ๓ เรื่อง ไปวางประชาสัมพันธ์ที่ร้านหนังสือชั้นนำ เช่น ร้านนายอินทร์ ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์หนังสือพระจอมเกล้าธนบุรี และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ เช่น สถานีโทรทัศน์รัฐสภา สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕ และสถานีโทรทัศน์อมรินทร์ทีวี ช่อง ๓๔ เป็นต้น

นอกจากนี้ คณะกรรมการวิชาการวิสามัญยังได้นำหนังสือดังกล่าวไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ

- การจัดงานนิทรรศการภาพถ่ายเฉลิมพระเกียรติ “ร้อยภาพ ร้อยรำลึกเบื้องพระยุคลบาท” ณ ศูนย์การค้าเอ็มควอเทียร์ เมื่อวันที่ ๒๘ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๐ โดยมอบหนังสือให้ผู้มาร่วมชมนิทรรศการรวมจำนวนทั้งสิ้น ๓,๐๐๐ คน (มอบหนังสือ ทั้ง ๓ เรื่อง จำนวน ๙,๐๐๐ เล่ม)

- โครงการสัมมนาเครือข่ายเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งที่สำคัญจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้าราชการและประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างถูกต้อง ตลอดจนเสริมสร้างให้ข้าราชการและประชาชน มีความจงรักภักดีและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งตระหนักถึงความเป็นชาติไทยด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสถาบันพระมหากษัตริย์

กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมสัมมนา ครั้งละ ๒,๐๐๐ คนขึ้นไป ประกอบด้วย ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ผู้บริหารเทศบาล ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ชมรม สมาคม สโมสรลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มจิตอาสา และประชาชนทั่วไปทุกสาขาอาชีพ

การดำเนินการจัดสัมมนาได้มีการจัดสัมมนาตามภูมิภาคต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ รวม ๑๑ ครั้ง ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ (จำนวน ๒ ครั้ง) จังหวัดหนองคาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดลำปาง และจังหวัดขอนแก่น (วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑) ปัจจุบันมีผู้เข้าร่วมสัมมนา รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒๒,๑๗๒ คน (มอบหนังสือ ทั้ง ๓ เรื่อง จำนวน ๖๖,๕๑๖ เล่ม)

การจัดสัมมนาดังกล่าวได้มีการแจกแบบสอบถามและวิเคราะห์ประเมินผล ทำให้ทราบว่า ผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นจำนวนมาก

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญ จึงได้พิจารณาเห็นควรให้มีการเชิญกระทรวงศึกษาธิการมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนเรื่องประวัติศาสตร์ชาติไทยและสถาบันพระมหากษัตริย์ในสถาบันการศึกษา และได้มีการผลักดันการบรรจุความรู้เกี่ยวกับเรื่องประวัติศาสตร์ชาติไทยและสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา โดยปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ในฐานะประมุขของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องประวัติศาสตร์ชาติไทยและสถาบันพระมหากษัตริย์ในสถาบันการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้รับทราบมากยิ่งขึ้น

๔. ข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกต

รัฐบาลควรมีนโยบายให้กระทรวงที่เกี่ยวข้อง เผยแพร่ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของชาติไทย ความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ที่มีต่อสังคมไทย ให้แก่ นักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชน และประชาชน โดยทั่วไป เพื่อสร้างความรับรู้ ความเข้าใจ และอุดมการณ์ ในความจงรักภักดี ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ในฐานะประมุขของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นเสาหลักของความมั่นคงแห่งชาติ

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้มีมติเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ และส่งรายงานข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. การดำเนินงานของฝ่ายบริหาร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกต

ในการนี้ รองนายกรัฐมนตรี (ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม) รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักในการรับข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณา ร่วมกับสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงบประมาณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและรวบรวมความคิดเห็นและส่งกลับมายังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ภาคผนวก

คณะกรรมการประชาสัมพันธ์สถาบันติบญญติแห่งชาติ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
ประธานคณะกรรมการ

นายพีระศักดิ์ พอจิต
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

นายสมชาย แสวงการ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

พลเอก สกนธ์ สัจจานิตย์
กรรมการ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์
กรรมการ

พลอากาศเอก ชาลี จันทรเรือง
กรรมการ

พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
กรรมการ

พลเอก กิตติ อินทสร
กรรมการ

รศ.กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย
กรรมการ

ผศ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
กรรมการ

นายชาญวิทย์ วสียงกู
กรรมการ

นายแถมสิน รัตนพันธ์
กรรมการ

รศ.ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน
กรรมการ

ศ.กิตติคุณภิรมย์ กมลรัตนกุล
กรรมการ

พลเอก มารุต ปิ๋ชโชตะสิงห์
กรรมการ

พลเรือเอก ยุทธนา พิภพผลงาม
กรรมการ

พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์
กรรมการ

นายวิวัฒน์ บุญญสถิตย์
กรรมการ

นายศิระชัย โชติรัตน์
กรรมการ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม
กรรมการ

พลเอก สุรวิชัย บุตรวงษ์
กรรมการ

นางสาวรณิ สิริเวชชะพันธ์
กรรมการ

พลเอก ภาณุวัชร นาควงษ์ม
กรรมการ

นางวราภรณ์ อติแพทย์
กรรมการ

นายวราวิทย์ ศรีอนันต์รักษา
กรรมการ

เลขาธิการวุฒิสภา
กรรมการ

ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครอง
และการบริหารจัดการ
(นายพงศ์ศักดิ์ อรุณภักดีสกุล)
กรรมการ

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
หรือผู้แทน
กรรมการ

นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์
กรรมการ

นายอนามัย ดำเนตร
กรรมการ

นายสุรศักดิ์ มุกประดับ
กรรมการ

ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ ที เอ็น เอ็น ๒
บริษัท ทูริวิชั่นส์ เคเบิล จำกัด (มหาชน)
หรือผู้แทน
กรรมการ

กรรมการผู้อำนวยการสถานีวิทยุ
โทรทัศน์กองทัพบก หรือผู้แทน
กรรมการ

ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กรรมการ

ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียง
และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กรรมการ

ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กรรมการและเลขานุการ

 ป **สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**
ใส่ใจประชา นำพาสู่การปฏิรูปประเทศ